

LETEĆI RAZRED

List učenika OŠ „Đuro Ester“ Koprivnica, broj 18., rujan 2016.

Dragi učenici i učitelji,

u 18. broju našeg „Letećeg razreda“ čitajte o brojnim zanimljivim zbivanjima u školi i aktivnostima naših učenika koje smo ostvarili u protekloj školskoj godini. Osobito nas veseli što su se mnogi razredi i učenici istaknuli u volontiranju, humanitarnim djelovanju, prikupljanju i pružanju pomoći u razredu školi i susjedstvu, stoga smo njihova zalaganja posebno predstavili u rubrici Tema broja. I ove smo godine skrbili o okolišu te provodili brojne ekološke aktivnosti, a s radom je nastavila i Učenička zadruga Đurđica. Za ovaj broj intervjuirali smo naše ponajbolje učiteljice koje su s nama podijelile iskustva u radu s učenicima. Iz priloga naših stručnih suradnica upoznajte aktivnosti i rad Vijeća učenika, a i same sebe. Uz uratke na stranim jezicima donosimo i kreativne radove naših učenika s područja literarnog i likovnog stvaralaštva. Također predstavljamo najuspješnije učenike na natjecanjima i natječajima te nagrađene učenike 8.-ih razreda. Dan naše Škole ove je godine proslavljen u izuzetno vedrom i veselom ozračju, stoga uživajte u prikazu mnogih događanja toga dana.

Hvala svim suradnicima koji su pomogli stvaranju našega školskoga lista i doprinijeli raznovrsnosti njegova sadržaja.

LETEĆI RAZRED

List učenika OŠ „Đuro Ester“ Koprivnica
Broj 18, rujan 2016.

Nakladnik: Osnovna škola „Đuro Ester“
Koprivnica

Za nakladnika: mr. sc. Sanja Prelogović,
ravnateljica

e-mail: www.os-gjuro-ester-koprivnica.skole.hr

Uredništvo:

Glavna urednica: Nikolina Sabolić, prof., dipl.
knjižničarka

Urednici: učenici novinarske grupe Lucija
Benotić, Gabriel Novaković, Filip Vodopija,
Klara Maruševec, Ivana Perika, Hannah Vuljak.

Suradnici: učenici i učitelji razredne i predmetne
nastave, foto grupa, knjižničarka Nataša
Borščak, pedagoginja Jasna Relja, socijalna
pedagoginja Dijana Lukačić, psihologinja
Renata Glavica.

Grafičko oblikovanje: Đurđica Lucek,
informatičarka

Lektura: Nikolina Sabolić, knjižničarka

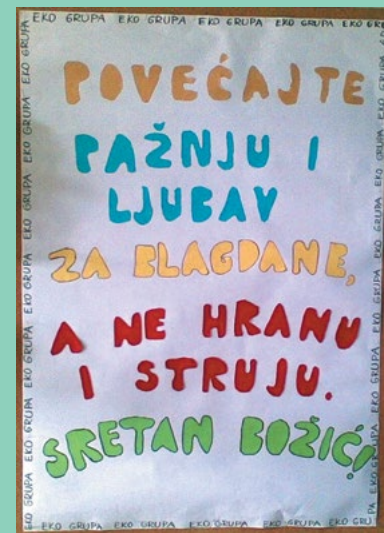
Likovni rad na naslovnici: Lukrecija Slobodanac,
8.d

ISSN 1333-5316

U ovom broju:	Urednici
Eko škola.....	3
Tema broja: Solidarnost i pomaganje.....	6
Građanske vrijednosti u mojoj školi.....	14
Učenička zadruga Đurđica.....	15
Iz školske knjižnice.....	16
Intervju s najučiteljicom.....	18
Kulturna događanja.....	19
Vijeće učenika naše škole.....	20
Zabavna učionica.....	23
Na krilima mašte.....	26
Intervju s Mirnom Kovačić.....	56
Koliko poznajem sebe.....	57
Posjetili smo.....	58
Govorimo strane jezike.....	62
O građaninu svijeta u narodnoj nošnji.....	66
Naši uspjesi.....	69
Dan škole.....	75
Iz objektiva naših fotografa.....	79

Biološka raznolikost - plakat Eko grupe 1. razreda

Blagdanska poruka Eko grupe 1.-ih razreda

Plakat Eko grupe 1.-ih razreda

Učenici u projektu Let's Move

Dan planeta Zemlje 6. c proslavio u prirodi

Planinari u Tjednu kretanja

Plakat izradila Anja Milivojević, 2.b

Spašavanje žaba na prometnici Koprivnica-Đelekovec

Vodu štedim da vrt uredim

Početak građanske inicijative „Vodu štedim da vrt uredim“

U našoj školi ove smo godine započeli smo s realizacijom građanske inicijative „Vodu štedim da vrt uredim“ 30. ožujka 2016. postavljanjem mjernih uređaja za potrošnju vode uz prisustvo partnera Udruge za održivi razvoj Hrvatske (UZOR Hrvatske) i Koprivničkih voda. Financijska sredstva za nabavu uređaja, ali i za realizaciju cijele inicijative osigurana su iz natječaja Zaklade Zamah za građanske akcije „Naš doprinos zajednici“ u kojoj je škola dobila bespovratna

financijska sredstva u iznosu od 13 tisuća kuna. Sada sve učionice u razrednoj nastavi imaju mjerne uređaje (Vodne agente) kojima će mjeriti potrošnju vode. Edukacijom od strane svojih učiteljica i starijih učenika o održivom gospodarenju vodom nastojati će smanjiti nepotrebno istjecanje vode te tu uštedenu vodu iskoristiti za zalijevanje organskog vrta.

Ana-Marija Bobovčan,
prof. mentor

OŠ Đuro Ester u građanskoj akciji

Edukacija učenika o potrošnji i štednji vode

Vodni agenti u našem razredu

Vodni agenti mjere potrošnju vode. Voda treba ljudima, biljkama i životinjama. Vodu treba štedjeti. Ako ju ne štedimo, više neće biti vode u budućnosti. Najzdravije piće je voda. U školi svaki petak očitavamo potrošnju vode. Mjerač je postavljen na slavini u učionici. Vodni agent ima slogan „Svaka kap vrijedi, zato treba da se štedi“. Učenici osmog razreda su nam prenijeli svoja znanja o čuvanju i štednji vode.

Postavljanje Vodnog agenta

Mjerenje potrošnje vode

Sara Bujan, 1.a

Izgradnja konstrukcije visećih vrtova

Sadnja organskog vrta

Učenci posadili organski vrt

Učenci, učitelji, roditelji, volonteri i Darko Ledinski, pročelnik odjela za društvene djelatnosti posadili su organski vrt povrća i začinskog bilja u predvorju škole.

Ovom aktivnošću želimo potaknuti vrijednosti samostalnog uzgoja organske hrane te na edukativan i koristan način približiti zdrave navike prvenstveno djeci,

Sadnja organskih vrtova

a i cijeloj lokalnoj zajednici. Vrt ćemo održavati vodom koju su učenci uštedili u svojim učionicama putem Vodnih agenata koji mjere potrošnju vode.

Ana-Marija Bobovčan, prof, mentor

Organski vrt u okviru projekta Vodu štedim da vrt uredim

Posjet pročištaču otpadnih voda

Učenci prvih razreda tijekom Klimatskog tjedna posjetili su UPOV (Uređaj za pročišćavanje otpadnih voda) u Herešinu da bi saznali namjenu i način rada tog uređaja.

Razgledali su dijelove gdje se najprije odvajaju krupnije nečistoće, a zatim kako se uklanjaju potencijalno opasne tvari iz otpadnih voda našega grada. Čuli su zašto je to od životne važnosti za sva živa bića u našem okolišu i ponovili kako se moramo ponašati da bismo vode održali čistima. Postavljali su pitanja i dobili brze i primjerene odgovore od stručnih voditelja.

Učiteljice prvih razreda

Posjet pročištaču otpadnih voda - 1.r.

Naš 3. c razred i ove je godine bio aktivan u Koprivničkom klimatskom tjednu, manifestaciji kojom se podiže svijest o važnosti očuvanja našeg planeta Zemlje. Na Dan planeta Zemlje na satu hrvatskoga jezika pisali smo svoje eko poruke sa željama da nam planet ostane lijep, čist i zdrav. Na satu razrednika proveli smo vrijeme na zraku i marljivo očistili okoliš naše škole. Smeće smo bacali u koš, a otpad u kontejnere. Zajedničkim snagama učinili smo dobro djelo za nas i za okoliš škole. Na satu likovne kulture u paru smo izrađivali mobile planeta Zemlje.

3.c razred brine o okolišu škole

Učenci 3.c razreda

Uređivanje okoliša škole

Naj dječje djelo

Pomaganjem drugima postajemo bolje osobe

Poštenje, pravednost, vjernost, iskrenost, nesebičnost, solidarnost, pomaganje, prava ljubav i pravo prijateljstvo, svijest o tome da je bolje davati nego dobivati, činiti drugima ono što biste željeli da oni čine vama – to su načela koja još uvijek vrijede i njeguju se u našoj školi.

Humanitarnim radom, dobrim djelima i uzornim međusobnim odnosima ove su se školske godine posebno istaknuli pojedini razredi i učenici.

„Veliko srce koprivničkog djeteta“

Nagradu za Naj dječje djelo osvojili učenici 1. a

Nesebičnim pomaganjem prijateljici iz razreda Lauri Puhač učenici 1. a razreda osvojili su priznanje za Naj dječje djelo. Radi urođenih zdravstvenih teškoća učenici redovito pomažu Lauri u svim situacijama u učionici i izvan nje. Svakog dana u školskoj kuhinji učenik ili učenica, koji se samostalno jave, pomažu joj odnoseći pladanj nakon jela. Djeca joj pružaju pomoć u razredu pri vađenju stvari iz torbe, šiljenju olovaka, podjeli bilježnica kada je redar, brisanju ploče, obavljanju svih razrednih dužnosti. Najznačajnije je što ju prihvaćaju sva djeca u razredu u jednakoj mjeri te ju nitko ne izdvaja ili omalovažava na bilo koji način. Djeca se vesele kada je Laura s njima u grupi,

1.a pobijedili na natječaju Najdječje djelo

podržavaju je i ohrabruju u svakom trenutku ili situaciji koja joj pričinjava izazov. U njihovom ophođenju nema zadržke niti itko od njih pokazuje rezerviranost ili neugodu ako treba Lauru uhvatiti za ruku i biti s njom u paru. UZ svakodnevni rad na uočavanju pozitivnih stvari i razvijanju empatije za ljude oko sebe, a posebice za Lauru, djeca su napredovala u njegovanju dobrih međusobnih odnosa. Djeca koja su na početku bila pomalo rezervirana prema Lauri, danas joj često pomažu i javljaju se za pomoć. Koliko god učenici pomažu Lauri, toliko i Laura pomaže

njima da postanu bolji ljudi. Cijeli razred je vrlo pozitivno usmjeren i senzibiliziran za pomaganje i rado se uključuje u različite akcije pomoći koje se provode u školi. Krajem prvog polugodišta pekli smo kolačiće i sakupljali hranu te smo je uz pomoć roditelja dostavili u gradski CK. Kroz cijelu godinu provodimo projekt „Vrtić u školi – škola u vrtiću“. Družeci se s jednom vrtićkom skupinom, pomažemo djeci kako bi na jesen krenula u školu bez straha te se što bolje snašla, a i da vide da se i u školi igra i kroz igru uči. Učiteljica 1. a razreda Maja Sinjeri

Fran Žagar – najuzorniji učenik 2. razreda PŠ Vinica

Učenici i učiteljica 2. razreda PŠ Vinica predložili su učenika Frana Žagara za natječaj "Veliko srce koprivničkog djeteta".

Fran Žagar svojim uzornim ponašanjem i dobrim djelima daje pozitivno utječe na svoje prijatelje i vršnjake. Svojim vrlinama uvijek je spreman pomoći kome je pomoć potrebna. Skroman i samozatajan, marljiv, vrijedan i savjestan u izvršavanju svih povjerenih zadataka primjer je ostalim učenicima. Učenici iz razreda su ga prepoznali kao druželjubivog i pravog prijatelja već u 1. razredu kada je zbog svojih vrлина izabran za predsjednika razreda. Uvijek je spreman pomoći slabijim učenicima kod pisanja domaćih zadaća i savladavanja nastavnog gradiva.

U 2. razredu nesebično se uključio u razredni projekt Humanost na djelu - Djeca za djecu, koji smo provodili tijekom godine. U svim akcijama provođenja projekta je inicijator i motivacija ostalima. Sudjelovao je i motivirao druge u akciji: Solidarnost na djelu, sakupljanju odjeće, sakupljanju slatkiša za djecu – Caritas, sakupljanju novčanih priloga za izgradnju

rampe za invalidne osobe, sakupljanju pomoći za Djecu Afrike, u akciji sakupljanja plastičnih čepova za prikupljanje sredstava za bolesnu djecu.

Sretni smo što Fran polazi naš razred i što njegovo ponašanje i djela služe kao motivacija i primjer ostalim učenicima.

Učenici 2.r. PŠ Vinica i učiteljica Željka Đurkan

Fran Žagar - predsjednik 2. razreda PŠ Vinica

Učenici PŠ Vinica prikupljali pomoć za Crveni križ

2.r. PŠ Vinica podržao prijatelja iz razreda Frana Žagara u natječaju Naj dječje djelo

Veselo u 1.a razredu

Veliko srce učenika 3. a razreda

Učenici 3.a razreda već tri godine dobrovoljno doniraju igračke, hranu i školski pribor Crvenom križu za potrebe učenika i obitelji slabijeg imovinskog stanja. Povodom blagdana Svetog Nikole odnijeli su pune vrećice prikupljenih stvari u Crveni križ. Doniranjem odjeće također su pomagali prijatelju iz razreda.

3.a sudjelovalo u natječaju Naj dječje djelo

Stariji učenici pomažu mlađima u učenju

Učenici 3. b razreda koji polaze dodatnu nastavu matematike te još nekoliko drugih učenika iz razreda tijekom cijele školske godine pomagali su u učenju i radu učenicima 1.c razreda koji polaze dopunsku nastavu. U ulozi pomagača izmjenjivali su se učenici Begić Ema, Blažek Dinko, Brkić Magdalena, Cvitić Kristina, Markovčić Erik, Miklošić Ana, Pintarić Stella, Puškarić Tena, Savić Mirna, Šijak Fran, Šimota Lorena, Šulj Lina i Švegović Dora. Osjetivši ljepotu nesebičnog pomaganja, učenici pomagači bogatiji su za jedno lijepo i plemenito iskustvo. Mlađi učenici rado su prihvaćali pomoć, napredovali te postajali sve uspješniji u školskom radu i učenju. Kod učenika su se razvijale i socijalne vještine i komunikacija. Stečena su i nova prijateljstva,

a svi zajedno žele nastaviti suradnju u daljnjem obrazovanju.

Učiteljica 3. b razreda
Dijana Veh

Na natječaju Najdječje djelo iskazali se i učenici 3.b

Stariji učenici iz 3.b pomažu mlađima

3.c u natječaju Naj dječje djelo

Za naše bake i djedove

Kako bismo našim bakama i djedovima pokazali koliko nam znače u životu, u našem smo 3. c razredu osmislili projekt „Predci i potomci“. U školu smo pozvali naše bake koje su nas učile našivavati na platno. Bilo je to nezaboravno iskustvo. Uživali smo u radu i upijali znanja koja su naše bake nesebično podijelile s nama. Još jednom se potvrdilo da kad se udruže iskustvo i volja, nastanu prekrasna djela na koja smo vrlo ponosni. Drage bake, ponosni smo i sretni što ste dio našeg života. Hvala našim bakama i mamama koje su nam omogućile ovako vrijedno iskustvo.

Zimus smo u školskoj dvorani priredili priredbu za naše bake i djedove. Pričekali smo ih na ulazu i uveli u dvoranu da sjednu. Ovom priredbom željeli smo im pokazati koliko ih volimo i zahvaliti na svim lijepim riječima, njihovoj ljubavi i strpljenju. Učiteljica nas je pripremala još od prosinca. Učili smo i vježbali pjesme, plesove, recitacije i igrokaze. Na priredbi je bila prisutna i ravnateljica naše škole Sanja Prelogović koja je bakama i djedovima

Učenici 3.c razreda družili se s bakama i majkama

zaželjela dobrodošlicu. Bilo je jako lijepo i svečano. Bake i djedove smo razveselili i oduševili. Bilo je to pravo iznenađenje! Na licima baka i djedova sjala je sreća. Svu tu sreću doživjeli smo zahvaljujući našoj učiteljici koja nas je potaknula i pripremila da ostvarimo tu ideju. Naša draga učiteljica održala je vrlo emotivan govor. U njenim očima primijetio se neobičan sjaj, a na licu sreća. Svi smo se na kraju okupili oko nje. Bila je ponosna na nas i sretna zbog baka i djedova. Kad smo pogledali naše bake i djedove, oni su plakali. Bile su to suze radosnice! Poslije priredbe naš susret zabilježili smo fotografiranjem.

Taj dan nećemo zaboraviti ni mi, a ni naše bake i djedovi.

Ostat će duboko urezan u naša srca.

Veliko hvala najdražim bakama i djedovima, dragoj učiteljici i ravnateljici!

Učenici 3. c i učiteljica Lidija Bogadi

Učenici 7.b volontiraju svaki mjesec

7.d razred uredio učionicu likovne kulture

„Svaki mjesec jedan sat volontiram“ – humanitarni projekt učenika 7. b razreda Nagrađeni nagradom „Otisak srca“

Učenici 7.b razreda proveli su različite humanitarne i volonterske aktivnosti u školi, ali i izvan nje te su ove godine osmislili razredni projekt pod naslovom „Svaki mjesec jedan sat volontiram“. U okviru ovog projekta osmislili smo deset aktivnosti koje smo provodili na satima razrednika ili nakon održane redovne nastave, a u suradnji sa Udrugom slijepih, Hrvatskim planinarskim društvom „Bilo“, Crvenim križem i Socijalnom samoposlugom iz Koprivnice. Uredili smo školsko autobusno ugibalište, s članovima Udruge slijepih i Mladim planinarima naše škole pješačili smo po Vinici povodom Planinarske kestenijade, prikupljali smo prehrambene namirnice od naših učenika, a krajem mjeseca smo ju dostavili Socijalnoj samoposluzi u kojoj su dva sata volontirali prilikom podjele potrepština potrebitima. U prosincu smo imali zajedničku radionicu izrade božićnih ukrasa sa slijepim osobama, a rukotvorine su prodavane na božićnom sajmu u središtu grada. S učenicima 7.a organizirali smo prikupljanje prehrambenih artikala, kućanskih potrepština i igračaka te smo desetak vrećica donirali Crvenom križu za potrebite našeg grada. Na satima razrednika izrađivali smo čestitke na brailleovom pismu za slijepe osobe koje smo poslali slijepim osobama našega grada. U siječnju smo očistili školsko igralište koje je bilo puno smeća od pirotehničkih sredstava nakon novogodišnjih praznika. U veljači smo izradili unikatne pisanice s motivima Koprivnice koje smo poklonili gradonačelnici i djelatnicima gradske uprave. U ožujku smo ponovno sudjelovali na radionici sa slijepim osobama tijekom kojih su se izrađivale pisanice za potrebe udruge slijepih. Novčanim donacijama podržali smo projekt Mobilni = uključeni kojim se želi nabaviti mobilna auto rampa za nepokretne osobe. U travnju smo sudjelovali u izradi polica za učionicu biologije na kojoj će se izlagati učenički radovi. Naša je djela nesebične pomoći, solidarnosti i humanosti prepoznala i Nacionalna zaklada za razvoj civilnog društva te nas nagradila novčanom nagradom „Otisak srca“, koju je ove godine dobilo osam osnovnih i pet srednjih škola u Hrvatskoj.

Učenici 7. b razreda i razrednik Miroslav Kanisek

7.b na natječaju Naj dječje djelo

Dobra djela učenika 7. d razreda

Naš 7. d razreda uredio je razrednu učionicu koja je bila dosta istrošena, a zidovi išarani. Na bijelo obojene zidove lijepili smo trake koje smo popunjavali toplim i hladim bojama. Na novo postavljene panoe izložili smo učeničke likovne radove. U novouređenoj učionici svima nam je ljepše, a boje nas inspiriraju u likovnom radu. Posjetili smo i sklonište za napuštene životinje. Prikupili smo novac za hranu za napuštene psiće kojima je potrebna pomoć i njega, saupljali smo namirnice koje smo donirali Crvenom križu. Nadamo se da smo pomogli, no naravno, tu nije kraj. Ponosimo se provedenim aktivnostima, tim više što smo, osim koordinacije razrednika, sve sami osmislili i realizirali. Ne tražimo posebnu pohvalu, već smatramo da je pomagati obaveza svih nas.

Ana Mujić, 7. d

Svi za+jedno

U okviru Razvojnog plana škole ove godine ostvarili smo aktivnost pod nazivom „Svi za+jedno“ s ciljem razvoja i poticanja socijalnih vještina učenika. Uočili smo potrebu razvijanja bontona i definiranja normi pristojnog ponašanja u razredu i školi.

Cilj aktivnosti bio je potaknuti zajedništvo u razredu, razvijati prihvatljive oblike ponašanja te jačanje moralnih vrijednosti kod učenika, razvijanjem osjećaja solidarnosti, poštovanja, pristojnosti, suradnje, razumijevanja i zajedništva. U okviru aktivnosti zadatak je osvijestiti cijeli razred na njihove mogućnosti pomaganja i utjecaja jednih na druge te na prepoznavanje jakih strana razreda kao zajednice koja može biti svakom učeniku poticaj i pomoć u rastu i razvoju.

Kriteriji za praćenje razreda kao zajednice:

1. praćenje nastave (aktivnost na nastavi, radna atmosfera, disciplina)
2. izvršavanje školskih obaveza (pisanje domaćih zadaća, nošenje školskog pribora i opreme, urednost radnog mjesta)
3. komunikacije s učiteljima (poštovanje, pristojnost, iskrenost)
4. komunikacije između vršnjaka (solidarnost, pristojnost, pomaganje, zajedništvo)

Na kraju aktivnosti dva razreda su ostvarila najbolje rezultate. To su 6.a i razrednica Sanja Antolić te 5.b i razrednik Ivan Piskač. Učenici su nagrađeni diplomama, izletom po našoj županiji te su istaknuti i na Učiteljskom vijeću i Danu škole.

Čestitamo!

mr. sc. Jasna Relja

5. b razred osvojio diplomu u aktivnosti „Svi za+jedno“

Naš 5. b razred zajedno sa 6. a razredom ostvario je vrlo dobre rezultate u programu "Svi za+jedno". Učitelji su nas vrednovali s obzirom na to koliko pratimo nastavu, kako se odnosimo prema školskoj imovini i obavezama te ponašamo prema nastavnicima i ostalim učenicima. Na početku školske godine izradili smo plakat s razrednim pravilima kojih smo se pridržavali, marljivo pisali zadaće i zainteresirano pratili nastavu. Moj razred ne bi uspio bez odličnih učenika i nastavnika jer su nam oni davali potporu. Trebali ste vidjeti uzbuđenje na našim licima kada smo saznali da smo se najviše istaknuli u programu. Kao nagradu, dobili smo diplome koje sada ponosno vise u našim učionicama. Nadamo se da će i iduće godine na zidovima visjeti nove diplome.

5.b razred osvojio diplomu u aktivnosti Svi za+jedno

Dora Pavlović, 5. b

6. a razred istaknuo se u aktivnosti „Svi za+jedno“

Ova je aktivnost nastavak niza projekata u koje se kao razred uključujemo od početka formiranja razredne zajednice u 5. razredu. Prateći zbivanja u svojoj neposrednoj okolini, uočili smo potrebu i želju za djelovanjem te se ujedinili pod sloganom „25 je nas, bezbroj pomoći za vas“. Osmislili smo djelovanje s ciljem pomaganja potrebitima. Prošlogodišnju aktivnost provodili smo skupljajući stvari i igračke za četverogodišnjeg dječaka te pomaganjem u učenju prijateljima u razredu.

Ove godine kroz aktivnost „Svi za +jedno“ jačali smo unutarrazredne odnose te radili na prepoznavanju jakih strana razreda kao pomoć svakom učeniku u rastu i razvoju. U aktivnosti sudjelovali su učenici i učitelji članovi Razrednog vijeća te razrednica Sanja Antolić.

Svaki mjesec brojčano smo se vrednovali kroz četiri kriterija:

1. Praćenje nastave
2. Izvršavanje školskih obaveza
3. Komuniciranje s učiteljima
4. Komunikacija između vršnjaka.

Nakrajumjesecarazrednica je pedagoginji predala ocjenu samovrednovanja razreda te bi se ista pribrojila ocjeni razrednice i učitelja pa smo na satima razrednika analizirali rezultate. Kriterij u kojem smo imali najslabiju ocjenu bio je indikator slabe strane razreda koju smo tada kroz radionice jačali.

Uspjeh u aktivnosti u mnogočemu ovisio je o vodstvu razrednice, podršci roditelja i motiviranosti učenika za postizanjem uspjeha.

Patricija Bačani, 6. a

Učenici 6. a o svome razredu

Borna: U mom razredu svi smo prijatelji.

Jana: Jako volim svoj razred. On je poseban jer je svaki učenik u njemu poseban. Mi se gotovo uvijek slažemo, a kad dođu i nesuglasice, brzo ih riješimo, pomirimo se i družimo. U mom je razredu zabavno i vlada dobra atmosfera. Moj razred dobiva pohvale jer smo svi zaslužni za dobro raspoloženje.

David: Ugodno se osjećam u razredu jer kad mi je potrebna pomoć, netko uvijek vrlo brzo dođe i pomogne mi. Uzor nam je Patricija Bačani jer marljivo uči i ima najbolje ocjene.

Gabriela L.: Lijepo mi je u razredu jer smo složni i dobri prijatelji.

Patricija B. : Moj je razred poseban jer se ponašamo kao jedna velika obitelj. Svi podupiremo jedni druge za bolji uspjeh. Nekad zna biti nesuglasica, ali to brzo

riješimo s razrednicom.

Sara B.: U mom razredu nismo svi isti i svatko je poseban. Lijepo mi je doći u razred i osjećati se sigurno i ispunjeno jer znam da su oko mene moji prijatelji.

Sara F.: Lijepo mi je u razredu jer me svaki dan dočekaju prijatelji. U razredu složno rješavamo prijatelje. Uzori su nam predsjednica razreda Patricija Bačani i razrednica te ostali uzorni učenici u koje se trebamo ugledati.

U aktivnosti „Svi za+jedno“ uključio se i 3. c razred

Gabriela K. : Kada nekome treba pomoć, svatko bi želio pomoći. Kada nastavnici ispituju, svakome smo podrška. Kada je netko tužan, pokušamo ga razveseliti. To je naš razred!

Katja: Kome god u razredu priđem, odmah se prijateljski i zajedno krenemo na odmor i nitko nije mrzovoljan.

Matej: Učenici koji mi najviše pomažu su Patricija, Fran, Lovro i Borna.

Danijel: Lijepo se odnosimo prema drugima.

Lovro: Moj razred je poseban jer smo kao mala obitelj.

Adi: Moj razred čini 25 međusobnih prijatelja.

Alen: U mom razredu se ne rugamo, a ako nekome treba pomoć, onda pomažemo.

Fran: Kada se desi neki problem, rješavamo ga smireno i uvijek priznamo krivicu.

3.c sudjelovao u aktivnosti SVI ZA+JEDNO

Većina učenika u razredu složila se da se kao razred uključimo u aktivnosti „Svi za+jedno“ koja se ove godine provodila u našoj školi. Svaki mjesec procjenjivali smo svoj razred prema zadanim kriterijima i naši učitelji su činili isto. Zadovoljni smo postignutim rezultatima.

Smatramo da

smo pozitivno utjecali jedni na druge, podsjećali jedni druge na pisanje zadaća, poticali se da budemo aktivniji na satima nastave i da se međusobno poštujemo i pomažemo. I dalje ćemo puno raditi na sebi i na našem zajedništvu.

Učenici 3.c razreda

6.a najbolji u aktivnosti Svi za+jedno

Prednosti etničke i vjerske šarolikosti

Željela bih s vama podijeliti iskustva koja je stekao moj tata na svojim poslovnim putovanjima na području Jugoistočne Europe, a o kojima mi često priča.

Moj tata kaže da živimo u jako interesantnom okruženju koje je bogato svojom raznolikošću. Katolici su ove godine slavili Uskrs 27. 3., a pravoslavni je Uskrs bio 1. 5., tako da se običaji, kao bojanje jaja, događaju u pojedinim državama dva puta. Zanimljivo je što građani islamske religije imaju dugotrajan post i ne jedu čitav dan, već samo po noći. Tada mora biti dobro informiran kada se u kojoj državi slave pojedini praznici. Jednom je prilikom došao kod poslovnog partnera u Srbiju koji je imao obiteljsku Slavu. Tada je morao cijeli dan jesti i piti sa svim gostima. Zbog raznih običaja svaki narod ima drugačiju kuhinju. U Rumunjskoj se jedu neke čudne sarme umotane u listove loze, u Bugarskoj se piju grozdove rakije, u Bosni i Hercegovini se jedu najbolji ćevapi, u Crnoj Gori Njegošev pršut, u Makedoniji najbolji ajvar, a u Tetovu najbolji sladoled. Najveća je prednost toga područja što se svi ljudi mogu sporazumijevati koristeći kombinaciju hrvatskog, srpskog i makedonskog jezika, osim u Rumunjskoj gdje romanski jezik odstupa i nema sličnosti sa južnoslavenskim jezicima.

Tata kaže da su svi ljudi vrlo ljubazni i susretljivi bez obzira na religije i da se svatko trudi ponuditi ono najbolje što svaki narod ima.

Hana Švelec, 7. b

Projekt iz GOO-a Čuvajte nas, pazite nas predstavljen u gradskoj knjižnici uoči Dana Europe

9. županijska Smotra projekata Građanskog odgoja i obrazovanja u našoj školi

Na državnoj Smotri projekata iz GOO-a učenici predstavili projekt Čuvajte nas, pazite nas

3. razredi posjetili Dom za starije i nemoćne

Učenici 2.b i 2.c razreda sudjelovali u projektu 10 dana bez ekrana

Učenici 5.a i 5.c uoči Božića posjetili Dom za bolesne i nemoćne osobe Cedar

Aktivnosti Učeničke zadruge Đurđica

Učenička zadruga Đurđica djeluje u našoj školi već 3 godine. Svi zainteresirani učenici mogu se uključiti u rad Zadruga koja djeluje u šest sekcija – Sekcija za rad s biljkama (voditeljica nastavnica Vesna Hižman-Perošić), Etno sekcija (voditeljica učiteljica Lidija Bogadi), Likovno-estetska sekcija (voditelj nastavnik darko Markić), Eko sekcija (voditeljica nastavnica Ana-Marija Bobovčan), Dizajnerska sekcija (voditeljica nastavnica Đurđica Lucek) i Sekcija za marketing i promociju (voditeljica knjižničarka Nikolina Sabolić).

Osobno sam uključena u Sekciju za rad s biljkama i Sekciju za marketing i promociju. Članovi Sekcije za rad s biljkama brinu o sadnicama biljaka i začina koje nakon branja sušimo i pakiramo za prodaju. U našim se malenim vrtovima ispred škole uzgajamo začine bosiljak, origano, steviju (zaslađivač), timijan te čajeve mentu, matičnjak, koprivu, neven, bazgu te paprenu metvicu. U proljeće sadimo i cvijeće te uređujemo okoliš škole. Tijekom godine sudjelujemo u mnogim aktivnostima, a ove smo školske godine sudjelovali u sadnji organskih vrtova u sklopu projekta „Vodu štedim da vrt uredim“.

Članice UZ Đurđica

Prodajna izložba za Dan grada Koprivnice

Naše proizvode izlažemo na prodajno-izložbenim štandovima uoči Dana grada Koprivnice na glavnom gradskom trgu, na sajmu povodom božićne priredbe i uoči Uskrsa te se redovito predstavljamo na Smotri zadruga Koprivničko-križevačke županije.

Klara Maruševac, 7. c

Učenička zadruga Đurđica na Smotri zadruga Koprivničko-križevačke županije

Učenička zadruga Đurđica prodajno-izložbenim štandom na glavnom gradskom trgu sudjelovala je na Smotri zadruga Koprivničko-križevačke županije.

Pod vodstvom voditeljice zadruge Vesne Hižman-Perošić učenici su sa svojim kolegama zadrugarima predstavili i prodavali biljke o kojima su se brinuli uzgajajući, prikupljajući i sadeći

začinsko bilje i biljke za čajeve tijekom školske godine. U ponudi su bili i stalni popularni artikli poput čaja od koprive, matičnjaka i kadulje te začini bosiljak, origano, kadulja i lavanda. Ove godine po prvi put su se izradile kutijice od papira, te su se prodavale sadnice paprene metvice, majčine dušice i matičnjaka. Likovna grupa pod vodstvom nastavnika Darka Markića izradila je keramičke proizvode.

Zadrugu su na Smotri predstavljale učenice Klara Maruševac i Paula Fazlić iz 7. c te su za Povjerenstvo pripremile prezentaciju kutijica za čajeve i začine.

Sekcija za marketing i promociju

Čitanje u Dječjem vrtiću Sv. Josip u Mjesecu hrvatske knjige

Učenici naše škole i ove su se godine uključili u manifestaciju „Koprivnica čita“, čiji je glavni koordinatorski Knjižnica i čitaonica Fran Galović Koprivnica u suradnji s knjižnicama gradskih osnovnih škola. Ovogodišnja manifestacija bila je nadahnutna svjetlošću i tehnologijama vezanim uz svjetlost, a održala se pod motom „Upali lampicu i čitaj!“. Naši su učenici gostovali su u Dječjem vrtiću Sveti Josip. Program smo započeli izvedbom igrokaza Od korice do police u kojem su sudjelovale Stella, Melisa, Katja, Gabrijela i Sara. Zatim su Nera, Doroteja i Laura izvele pjesmice: Izlazak sunca, Sa suncem, Sunašce, Zalazak sunca. Mališanima sam pročitala priču Obojeni mrak. Allegra i Dunja su vrtićance iznenadile recitacijom Noćne sate nasmijava. Stella, Laura i Doroteja izvele su kratke pitalice: Suncobran, Kišobran i Svjetionik. Svi zajedno smo na kraju pročitali neobičnu priču Drvo svjetlosti. Odgojiteljice i časne sestre su nas iznenadile počastivši nas grickalicama i sokom. Nekoliko vrtićanaca starijeg uzrasta recitalo nam je pjesmice posvećene Danima kruha te otpjevalo pjesmu Isuse, volimo te! Veselimo se idućem susretu!

Knjižničarka Nataša Borščak

Čitanje u dječjem vrtiću u Mjesecu hrvatske knjige

Gostovanje književnice i lutkarice Jadranke Čunčić-Bandov

Susret s glumcem Dubravkom Sidorom

Druženje s vršnjacima iz Ptuja u projektu Čitanje ne poznaje granice/Branje ne pozna meja

Budući da zajednički provodimo projekt Čitanje ne poznaje granice/Branje ne pozna meja, naš 5. d razred družio se s učenicima 5. b razreda Osnovne škole Olge Meglič iz Ptuja. Susret je upriličen povodom Dana naše škole „Đuro Ester“ u školskoj knjižnici. Učenici iz Slovenije stigli su u pratnji njihove ravnateljice Helene Ocvirk, knjižničarke Alenke

Kandrič i učiteljice likovne umjetnosti Lee Kralj. Naši vršnjaci iz Olgice prezentirali su nam svoj rad na projektu tijekom školske godine pod vodstvom knjižničarke Alenke Kandrič. Istraživali su naš grad Koprivnicu te izradili dva plakata. Putem ppt prezentacije prezentirali su sadržaj knjige „Čudnovate zgode šegrt Hlapića“, koju su čitali, te prikazali

život i stvaralaštvo autorice Ivane Brlić-Mažuranić. Posebno nas se dojmio literarni rad učenice Vite Lazić koja je radnju cijelog romana prepjevala u formu pjesme. Na poklon smo dobili straničnike ukrašene likovnim ilustracijama našeg junaka Hlapića. Nakon toga zajednički smo izrađivali prigodne straničnike koje smo ukrasili mudrim mislima

o knjigama i čitanju na hrvatskom i slovenskom jeziku, ukrasnim trakicama i sličicama. Straničnike smo poklonili učenicima iz Olge Meglič da ih ponesu u svoju školu kao uspomenu na današnji susret. Također smo im podijelili sitne poklončiće, proizvode naše učeničke zadruge Đurđica.

Nakon radionice u knjižnici Mali turistički vodiči naše škole povelu su ih u razgledavanje centra grada Koprivnice. Slovenski učenici prisustvovali su i našoj školskoj priredbi povodom Dana škole na kojoj su nastupili s dvije pjesme. Učenice Zaja i Naja otpjevale su nam Kekečevo pesem i Zbudi se dobri princ.

Bilo je to jako zanimljivo i zabavno druženje, a ponovit ćemo ga u Sloveniji pri posjeti njihovoj školi gdje ćemo predstaviti vlastite radove na projektu i dojmove o knjizi „Družina Sinjega galeba“ slovenskog autora Tone Seliškara koju smo čitali.

5.d razred u projektu sa Slovenijom

Rad na projektu Čitanje ne poznaje granice-Branje ne pozna meja

Leona Premužić, 5. d

Radionica 5.d razreda sa slovenskim učenicima povodom Dana škole

Plakat - Čitanje ne poznaje granice

Učenici iz Ptuja istražili Koprivnicu

Učenici zajedno izrađuju plakat

Učenici zajedno izrađuju plakat

Najučiteljica Jasminka Fanuko-Polančec

Povodom Dana učitelja razgovarali smo s nastavnicom povijesti i geografije Jasminkom Fanuko-Polančec koja je izabrana za najučiteljicu naše škole u školskoj godini 2014./2015.

Što najviše volite kod svog posla?

Jako puno toga: rad s djecom, komunikaciju, suradnju i kad vidim da su djeca zainteresirana. Volim što je svaki razred drugačiji, u svakome se događa nešto drugo, svako dijete je posebno na svoj način.

Što vas je potaknulo i motiviralo da predajete povijest?

Moja profesorica iz srednje škole, iako sam ja oduvijek htjela raditi u školi. Za povijest i geografiju odlučila sam se baš u srednjoj školi.

Volite li predavati povijest?

Volim, iako sam voljela predavati i geografiju.

Jeste li u školi oduvijek voljeli povijest?

Kao đak podjednako sam voljela sve društvene predmete, a onda se povijest iskristalizirala među ostalim predmetima.

Što je u povijesti, po vašem mišljenju, najzanimljivije djeci i što rado pamtete?

Mislim da učenike najviše interesira prapovijest i drugi svjetski rat, a posebno su zainteresirani za Domovinski rat kada obilježavamo značajne datume.

Razgovarala: Lucija Benotić, 5. a

Najučiteljica Jasminka Fanuko- Polančec

Mali turistički vodiči djeluju pod vodstvom nastavnice Polančec

Nastavnica Jasminka Fanuko- Polančec priprema učenike za natjecanja iz povijesti

110 godina Tadijanovića

Božićna priredba Božić u srcu

Dani kruha i zahvalnosti

Frankofonija - predstava na francuskom jeziku

Priredba povodom blagdana Sv. Nikole

Majcin dan u Močilama

Svi križevi Vukovara

Predstava Igre prijestolja na hrvatski način

Vijeće učenika naše Škole

Vijeće učenika u šk.god. 2015-2016

U našoj školi već dugi niz godina djeluje Vijeće učenika. Vijeće učenika čine 32 učenika koji su izabrani za predsjednike razreda na početku školske godine. Predsjednici razreda imaju važnu i odgovornu ulogu, a njihovi kolege u razredu su u njima prepoznali osobine i kvalitete uzornih učenika, dobrih prijatelja, osoba koje poštuju druge i odgovornog su ponašanja. Oni imaju zadatak, ali i čast da mogu predstavljati svoj razredni odjel, štiti i promovirati interese učenika svog razrednog odjela, dolaziti na sjednice Vijeća učenika i aktivno sudjelovati u njegovom radu te prenositi ostalim učenicima zaključke, informacije i prijedloge iznesene na sastancima Vijeća učenika.

Patricija Bačani - predsjednica Vijeća učenika

Djelokrug rada Vijeća učenika opisan je u našem Statutu, a odnosi se na sljedeće mogućnosti djelovanja:

- davanje prijedloga o pitanjima važnim za učenike, njihov rad i rezultate u obrazovanju
- pomaganje učenicima u izvršenju školskih i izvanškolskih obveza
- davanje pritužbe ravnatelju, Učiteljskom vijeću i Školskom odboru glede statusa i položaja učenika i poslovanja Škole
- predlaganje osnivanja ueničkih klubova i udruga
- suradivanje kod donošenja Kućnog reda
- predlaganje mjera poboljšanja uvjeta rada u Školi
- skrbiti o socijalnoj i zdravstvenoj zaštiti učenika
- obavljati druge poslove određene Statutom i drugim općim aktima

Tijekom ove školske godine, predstavnici Vijeća učenika sastali su se pet puta. Na svojim sastancima razgovarali su i raspravljali o važnim pitanjima koja se odnose na učenike i djelovanje Škole.

Na prvoj sjednici izvršen je izbor za predsjednika i zamjenika predsjednika Vijeća učenika. Za predsjednicu je izabrana učenica 6. razreda Patricija Bačani. Za zamjenika je izabran učenik 8. b razreda Antonio Juriša. Oboje su odgovorno i uz puno truda i volje obavljali svoje uloge. Povodom Dana učitelja (5. 10. 2015.) prisustvovali su svečanoj sjednici učitelja i u ime Vijeća učenika i ostalih učenika škole čestitali im taj dan. Prigodnim riječima i izrađenim čestitkama zahvalili su učiteljima za svu ljubav, trud i znanje koje pružaju učenicima. Na drugoj sjednici uz vodstvo socijalne pedagoginje, Vijeće učenika je obilježilo Mjesec borbe protiv ovisnosti. Sudjelovali su u Kvizu znanja o problemima ovisnosti te su pisali poruke o problemima ovisnosti.

Predsjednica Patricija Bačani i potpredsjednik Antonio Juriša

„Ti upravljaš svojim životom. Ne dopusti ovisnosti da preuzme tu ulogu.“

Hana Knežević, 8.d

„Nemoj pušiti, drogirati se i piti jer zdrav nećeš biti!“ **Patricija Bačani, 6.a**

Na treću sjednicu u gostili su predstavnike iz Udruge Kopriva - Volonterski centar Koprivnica. Ovaj sastanak je bio osmišljen kao radionica gdje su učenici s gostima razgovarali o načinima i mogućnostima volontiranja u zajednici, prepoznavali karakteristike volontera, te su potaknuti da prepoznaju i vlastiti interes prema volonterskom radu. Mnogi učenici su ispričali i neka svoja iskustva volonterskih aktivnosti.

Na četvrtoj sjednici razgovarali su s ravnateljicom škole. Ona je održala temu Odgojno djelovanje škole. Govorila je o ulozi učitelja, o trudu, volji i ljubavi koje ulažu da usmjere učenike na dobar put. Potaknula je učenike da kažu svoje prijedloge i ideje kako bi naša škola bila što uspješnija, a oni zadovoljni i sretni. Zatim je učenica 7. b razreda, Tea Stapar, kao predstavnica Dječjeg gradskog vijeća upoznala Vijeće učenika s djelokrugom rada i novim idejama Dječjeg gradskog vijeća Grada Koprivnice.

Dječje gradsko vijeće iz naše škole

Na sjednicama Vijeća učenika iznosili su se i rezultati učenika koji su sudjelovali na školskim natjecanjima i natjecajima, a posebno su se istaknula imena učenika i njihovih mentora koji su sudjelovali na županijskoj i državnoj razini.

Na svakoj sjednici predstavnici Vijeća učenika razgovarali su i sudjelovali u provedbi projekta pod nazivom Naj dječje djelo učenika Osnovne škole „Đuro Ester“. Po uzoru na istoimeni projekt Grada Koprivnice i Dječjeg gradskog vijeća, ovo je druga godina kako Vijeće učenika naše škole brine i naglašava važnost solidarnosti, humanog ponašanja, volontiranja i pružanja pomoći potrebitima. Projekt je osmišljen kroz nekoliko koraka koji su imali za cilj promicati vrijednosti humanog ponašanja, solidarnost i

osobnu angažiranost na dobrobit drugih, razvijati suosjećanje i prihvaćanje različitosti, kao i razvijati socijalnu osjetljivost u obliku pomaganja drugima (vršnjačko pomaganje, pomaganje starijim osobama, siromašnim osobama, osobama s invaliditetom i ranjivim skupinama). Zadnja sjednica bila je posvećena izboru učenika koji su se istaknuli u pomaganju, volontiranju ili pokretanju akcija pomoći. Od sedam predložnika za nagradu Naj dječje djelo odabran je 1. a razred. Dodijeljeno im je priznanje za iznimnu pomoć, solidarnost i humanost. Od ostalih kandidata koji su se istaknuli u pružanju nesebične pomoći su učenici 3.a razreda, grupa učenika 3. b razreda, učenici 3. c razreda, učenici 7. b i učenici 7. d razreda. Oni su za svoje volontersko djelovanje i pokretanje akcija pomoći, kao i za djela solidarnosti i pomoći drugim osobama dobili pohvalnice. Na kraju svojih druženja, predstavnici Vijeća učenika ispunili su Upitnik u kojem su imali prilike izraziti svoje mišljenje o problemima i

jakim stranama razreda i škole, istaknuti aktivnosti koje im se sviđaju u školi te dati prijedloge i ideje kako da naša škola bude još bolja. Slijede neka njihova razmišljanja i ideje:

Uočeni problemi u razredu i/ili školi:

- ▶ U razredu uočavam da je teško uspostaviti "kontakt" sa svim učenicima i da neki ne žele razgovarati i riješiti određeni problem
- ▶ Problemi neslaganja i podjela u manje skupine
- ▶ Problem ne učenja i nerada
- ▶ Korištenje mobitela u školi
- ▶ Srednjoškolci dolaze iza škole pa je sve puno cigareta
- ▶ Određen broj djece ne poštuje svoje nastavnike
- ▶ Nepažnja prema školskoj imovini
- ▶ Mali odmor je prekratak

Prednosti i jake strane škole:

- ▶ Jake strane škole su što želi uključiti svu djecu da rade nešto dobro
- ▶ Nastavnici su tu za nas
- ▶ Jednakost i pomoć učenicima
- ▶ Uključivanje u razne projekte
- ▶ OŠ „Đuro Ester“ je jako čista i uredna škola
- ▶ Sudjelujemo u volontiranju

- ▶ Čistimo okoliš oko škole
- ▶ Kvalitetno obrazovanje
- ▶ Prednost škole su velika humanost velikog broja učenika
- ▶ Jake strane moje škole su dobri učitelji, dobra ravnateljica i dobre stručne suradnice
- ▶ Da uči kako biti dobar čovjek

Uspješne i potrebne aktivnosti (sadržaji, programi, projekti) u školi:

- ▶ Izvannastavne aktivnosti kako bi učenici imali priliku pronaći nešto što vole
- ▶ Natjecanja jer to motivira učenike da budu još bolji
- ▶ Održavanje raznolikih priredbi
- ▶ Sportske aktivnosti
- ▶ Naj dječje djelo je lijepo osmišljeno
- ▶ Frankofonija je dobra za motiviranje drugih
- ▶ Sakupljanje starog papira
- ▶ Program sa učenicima iz škole u Sloveniji iz Ptuja - to je prilika da se upoznamo s

drugom djecom i da vidimo kako je u školama izvan Koprivnice

▶ Sat razrednika jer razgovaramo o ljudima
Prijedlozi za poboljšanje kvalitete rada škole:

- ▶ Želio bih da odnos između svih učenika bude bolji jer bi tada i kvaliteta rada škole bila bolja
- ▶ Potrebno je malo popraviti ponašanje, biti složni i poštivati različitosti
- ▶ Trebamo pomagati jedni drugima
- ▶ Moramo imati više poštovanja prema nastavnicima
- ▶ Moj prijedlog je da uredimo sve učionice i priređujemo više priredbi
- ▶ Možemo se uključiti u više projekata
- ▶ Smatram da je potreban program volontiranja
- ▶ Možemo više učiti i više pomagati jedni drugima
- ▶ Napraviti novu dvoranu

Koordinatorica Vijeća
učenika:
Dijana Lukačić,

Gosti iz Volonterskog centra na Vijeću učenika

1.razredi učili o sigurnosti u prometu

3.r. PŠ Vinica- MODELIRANJE ZA MAJČIN DAN

3.r. PS Vinica- OBLIKOVANJE NA PLOHI

3.r. PŠ Vinica- ŠIVANJE

Edukativno predavanje u Mjesecu borbe protiv ovisnosti

Eko grupa prvih razreda u Obrtničkoj školi Koprivnica

Čestitke za Majčin dan - učenice 3.c

Čestitke za Majčin dan - učenici 3.c

Kreativno druženje s bakama u 3.c razredu

Matematičke radionice u Muzeju

Hak u 1. r. PŠ Vinica

Maskenbal

Obilježen Olimpijski dan

Pjevanje s tatom u 1. a razredu

Pokusi u 4. c s nastavnicom Ana-Marijom Bobovčan

Polaznici izvannastavne aktivnosti Njemačka igraonica radosno obilježili blagdan sv. Martina

Posjet predškolaca učenicima prvih razreda

Radionica božićnih ukrasa u 4.a

Školska prometna jedinica razgledala popularni električni automobil Rimac

Školska prometna jedinica u Tjednu kretanja

Sat likovnog na otvorenom - 3. c

Pjevanje s tatom

Jednog zimskog dana u moju školu došao je moj tata Denis. Sa sobom je donio sintisajzer. Svi smo sjeli na stolce i slušali kako svira. Zatim smo zajedno pjevali različite pjesme. Pljeskali smo mome tati i to me je jako razveselilo. Bilo je jako zabavno kada je tata puštao različite zvukove sa sintisajzera. Kad je sat završio, rekla sam tati da ovaj dan nikada neću zaboraviti.

Hana Hodalić, 1. a

RAZREDNI PROJEKT U 1.C

1.c razred uspješno je završio projekt Pričam ti priču. Ispričano je i poslušano mnogo priča na više različitih načina.

Učenici su najprije slušali priče u krugu obitelji i zatim ih pričali u razredu. Zajednički su izabrali priču koja im se najviše svidjela. Bila je to priča Hrabri Don i zločesti klaun iz slikovnice karlovačkog pisca Igora Demetera (ilustrator je Brajen Dragičević). Priču su glumili u skupinama uz pomoć bivših učenica naše škole, koje su sada u prvom razredu gimnazije/srednje škole. Bile su to: Kristina Crnković, Ana Csik, Lucija Đaković i Lorena Plavšić. Izabrali su najbolje glumce koji će nastali igrokaz ponovo odglumiti na završnoj razrednoj priredbi za roditelje.

Pod stručnim vodstvom profesorice Olge Vilič iz Umjetničke škole Fortunat Pintarić pokretima uz glazbuprikazali su dio priče o Alisi u zemlji čudesa. Na satu hrvatskog jezika gostovala je književnica Ivana Kranželić. Pokazala je učenicima kako se priča može ispričati stihovima.

Uz Međunarodni dan dječje knjige u školskoj knjižnici slušali su priče iz njihovih najdražih knjiga i zaključili da im je nastava mnogo zanimljivija kad se radi malo drugačije nego što je uobičajeno.

Zahvaljujemo svima koji su nam pomogli da ostvarimo ovaj projekt i čujemo priče koje do sada nismo poznavali te usavršimo svoju vještinu pričanja.

Susret 1.c razreda s književnicom Ivanom Kranželić u projektu Pričam ti priču

Tjedan kretanja na PŠ Vinica Vinica

Trećaši uspješno završili Školu plivanja

Učenici izbornog predmeta informatike sudjelovali u projektu Sat kodiranja

Učenici slušali predavanje o magnetizmu

Večer matematike

Jutro otvara
moje male očice.
Hladno je i mračno.

Emma Pintar 1.a

Pjesma Eme Pintar nagrađena je na natječaju „The 14th World Children's haiku contest 2015 -2016, theme Morning“.

Dominik Lazar, 1.a

Moja ljetna priča

Posjetit ću Angry Birdse. Pomoći ću im pobijediti svinje, a za odmor bismo svi skupa otišli u Legoland. Naš omiljeni prijatelj Terenac otići će na svoju najbolju igru – Lego Ninjago. Bomba ide po Lego darove. Žuti će ići na brzu igru, a Crveni i ja idemo na sve što postoji u Legolandu. A za kraj idemo na kupanje u more.

Matko Zainul Kurcinak, 1.a

Filip Emanuel, 1.a

David Jelak, 1.a

Emma Mikulčić, 1.a

Moja ljetna priča

Ljeto mi je najbolje godišnje doba. Ljeto bih provela kod kuće sa svojim bratom Jurkom. Cijeli dan bismo se vani igrali. Kupili bismo si pištolje za prskanje vodom. Jura bi donio igračke, a ja sok i grickalice. Tata bi nam dao mali bazen i loptu na napuhavanje. To bi bilo super ljeto! Nedostajat će mi moj razred i učiteljice.

Nika Galinec, 1.a

Dunja Poljak, 1.a

Lucija Marijanović, 1.a

Hana Hodalić, 1.a

Karlo Babić, 1.a

Moja ljetna priča

Ljeto bih provela u gradu Tisnu. Plivala bih ispod malih ribica. Ronila bih do dna mora i sakupljala zlato. U Tisno bih željela ići sa svojom obitelji. Ljeto je moje najbolje godišnje doba!

Lorenzo Ivaković, 1.a

Laura Puhač, Marijan Banek, 1.a

Hana Hodalić, 1. a

Lukas Petrić, 1.a

Luka Kvaternik, 1.a

Naš ljubimac dinosaur

Imam sestru Emu. Ona i ja imamo svaka svoga psa. Jednoga dana moja sestra i ja čule smo za ljubimca dinosaura. Odučile smo ga uzeti. Mama i tata su se složili. Za nekoliko dana ljubimac dinosaur je stigao. Prošlo je par dana, a naš je ljubimac dinosaur postao zahtjevan. Jedne noći ljubimac dinosaur postao je duh! Sestra i ja smo se probudile i vidjele da je soba u neredu. Mama i tata su ušli u sobu. Zabranili su nam TV i ljubimca dinosaura. Bile smo tužne, no naši psi su nas brzo razveselili.

Dunja Poljak, 1. a

Moja ljetna priča

Moja ljetna priča počinje kod bake. Kod nje bih napravio vremenski stroj. Kad napravim vremenski stroj, sa obitelji bih otišao u Barcelonu, Ameriku i u Kinu. Tamo bih upoznao Neimara. On najbolje igra nogomet!

Natan Knežević, 1. a

Natan Knežević, 1.a

Roko Lokotar, 1.a

Niko Fabijanović, 1.a

Sara Bujan, 1.a

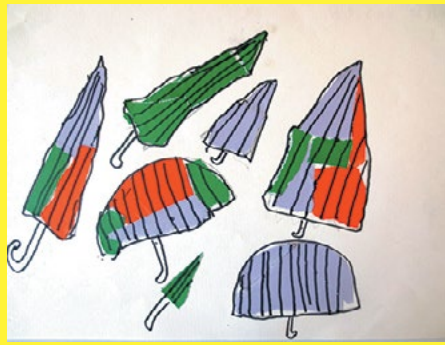
Tin Treščec, 1.a

Tara Ištvan, 1.a

Nika Galinec, 1.a

Filip Kos, 1. b

Mirta Jurić, 1. b

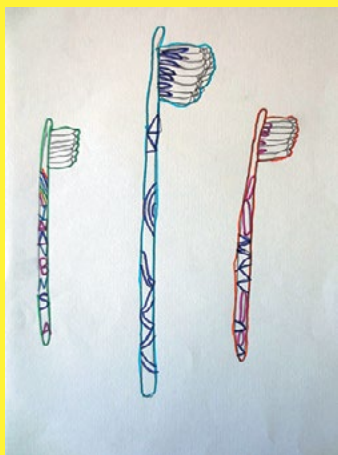
Anja Rak, 1. b

Sara Maletić, 1. b

Tonka Novogradec, 1. b

Sara Maletić, 1. b

Filip Kos, 1. b

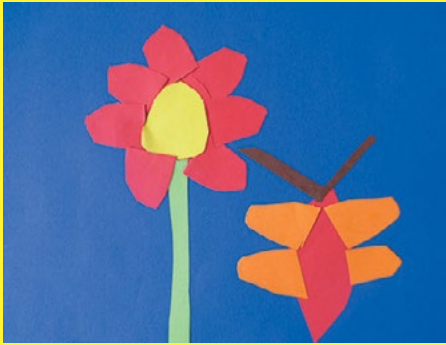

Tonka Novogradec, 1. b

METALNI PUTNIK

Ima 4 kotača, metalno tijelo i redovito se toči gorivo u njega. Što je to?

Mija Mišura

Jan Jelak, 1.c

Lana Međimorec, 1.c

Leo Marinković, 1.c

Magdalena Pehman, 1.c

Dina Markovčić, 1.c

PERNATA BUŠILICA

Šarena sam ptica, prava bušilica. Bušim rupe u drvu jer tražim crve.

Iva Kolenko

Iva Kolenko, 1. c

PET

Od plastike je, svakakvih boja, iz nje se pije, velika nije.

Patrik Prekpalaj

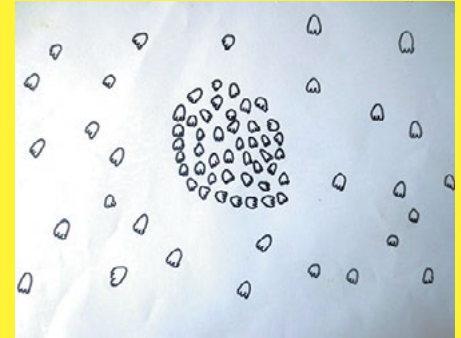

Leon Strelec, 1.c

SREĆONOŠA

Četiri zelena lista ima, vrlo rijetko je nađeš i zato si jako sretan kad je vidiš.

Leon Strelec

Gabrijel Podhraški, 1.c

VRTOGLAVI POMAGAČ

Vrtim, vrtim, vrtim, vrtim, prljavo rublje izađe čisto.

Lana Pobi

Leon Geci, 1.c

Leon Geci, 1.c

ZABAVLJAČ

Za gledanje sam i slušanje,
imam gumbе i ekran na
zidu.
Uz mene se možeš zabaviti.

Dina Markovčić

Mija Mišura, 1.c

Patrik Prekpalaj, 1.c

Stjepan Ivanček, 1.c

Sven Bogdan, 1.c

LJUTKO

Okrugao sam, ali nisam lopta.
Kad me jedeš plačeš.
Mogu biti bijel, ali i ljubičast.
Tko sam ja?

Marta Žufika Marđetko

Iva Koleko 1.c

Eva Božić, 1.r.PŠ Vinica

Viktor Kišiček, 1.c

Nika Zemljak, 1.r.PŠ Vinica

Leona Hrašćanec, 1.r.PŠ
Vinica

Sara Jurčić, 1.r.PŠ Vinica

Filip Nakić, 2.a

Hana Pelesk, 2. a

Karlo Radošević, 2. a

Lovro Bartolović, 2. a

Jan Seretin, 2. a

Lucija Turk, 2.a

Patricija Vodopija, 2.a

Rea Damjanović, 2. a

Draga prirodo, dijete te moli

Velika prirodo, ja te volim, ali i molim:

da svaki dječji dan
bude kao najljepši san,
da Dravom pliva jez,
a na obali cvjeta sljez.

Da košuta svoje lane mirno pase
kao i divlja svinja malo prase,
da nam zrak bude svjež i čist,
a u šumi da se zeleni zdravi list.

Josip Marković, 2. b

Vanesa Jazvec, 2.a

Ines Košnjak, 2.b

Dino Todorović, 2.r. PŠ
Vinica

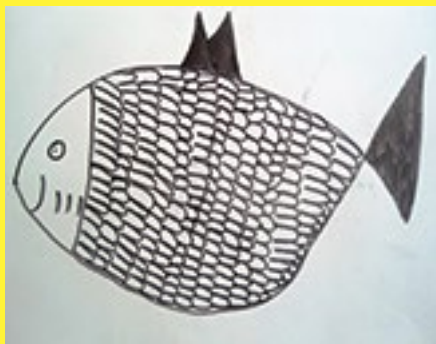
ZIMA

Bio jedan dječak koji se volio igrati na snijegu. Bio je tužan što će zima tako brzo proći. Nije volio proljeće jer nije volio trešnje. Radije bi proljeće zamijenio s jeseni jer voli kestene.

I tako su mu tužno prolazili dani. Mama mu je rekla da se ide igrati s prijateljima, ali on nije bio raspoložen. Sjetio se onih dana kada se igrao na snijegu.

Prošlo je proljeće, ljeto, jesen i napokon stigla zima. Razmišljajući u sebi je rekao da su sva godišnja doba lijepa i posebna po sebi.

Noa Orehovec, 2. r. PŠ Vinica

Petra Čičak, 2.r. PŠ Vinica

Lina Horvat, 3.a (3)

ZADNJI DAN ŠKOLE

Danas je zadnji dan škole, svi se radujemo i veselimo tome. Spremamo stvari, pakujemo torbe i idemo na more.

Praznici će školski dosta dugi biti, da za školsku godinu novu stignemo energiju nakupiti.

Nadja Jandrašec, 2. raz. PŠ Vinica

Petra Čičak, 2.r.PŠ Vlnica

Inga Glavina, 2.r. PŠ Vinica

Moj bicikl

Moj bicikl nema mana,
Ja ga vozim svakog dana.
Na glavu si kacigu stavim
Da se slučajno ne povrijedim
I u bolnici ne zaglavim.
Kad ga prebacim u brzinu
petu,
Pretvori se u raketu.
Kočnice mu dobro rade,
Kad zakočim, on na mjestu stane.

Dino Todorović, 2. r.
PŠ Vinica

Petar Šarec, 3.a

MOJA OBITELJ

Moj brat Ivan stalno igrice igra,
jednoga dana pretvorit će se u tigra.

Moja sestra Lucija u saksofon trubi
na velikom koncertu gleda je puno ljudi.

Lina Horvat, 3.a

Sestra Rajna k'o slavuj pjeva
dok je vani sunce ili dok sijeva.

Moja mama puno radi kako se nitko ne bi bojao gladi.

Luka Jug, 3.a

Tata puno spava, zato ga nikad ne boli glava.
Seka Leona ništa neće jesti osim bombona.

U mojoj je obitelji uvijek ludo,
da se ništa ne događa, bilo bi stvarno čudo.

Jurica Hrašćanec, 2. r. PŠ Vinica

Viktorija Đurđa, 3.a

Emilija Škutin, 3.a

Lina Horvat, 3.a

Marija Sakač, 3.a

Zemlja nam je prijatelj

Zemlja nam je dala zrak,
zemlja nam je dala dan i mrak.
Zemlja nam je dala more,
zemlja nam je dala večeri i zore.

Zemlja nam je dala život,
budimo mi njezin pilot.
Budimo mi njen prijatelj
i uzvratimo joj dug.
Jer ona je naš najbolji drug!

Emilija Škutin, 3. a

Mauro Blažeković, 3.a

Vanesa Jelak, 3.a

Viktorija Đurđa, 3.a

MOJ 3.c

Mi smo mali 3.c,
volimo sve predmete,
a prirodu najviše
jupi, jupi, jupi je!

Učitelji dobri su,
svima daju peticu!

Volim te 3.c,
donosiš mi vrećice,
pune srećice,
jer si ti moj 3.c.

Testovi su lagani
jer smo jako pametni!

3.c je jako drag,
za njega me nije strah,
volim ga najviše
jer on je moj 3.c.

Ana Vondraček, 3.c

Alegra Hammoud i Dunja Bajrić, 3.c

Ana Vondraček, 3.c

Danijel Glatki, 3.c

Marija Slobodanac,
3.c

PJESMA ZA BOLJI SVIJET

Drago mi je vidjeti sreću
na licu
ili slobodnu pticu.

Veselim se iskustvima
novim,
morem mašte plovim.

Uvijek darujem lijepu riječ
i ne sramim se to reć`.

Uvijek dam ruku,
tako izbrišem nečiju muku.

JA navijam za bolji svijet,
zato ljubavi i sreći dajem
pet!

Alegra Hammoud, 3.c

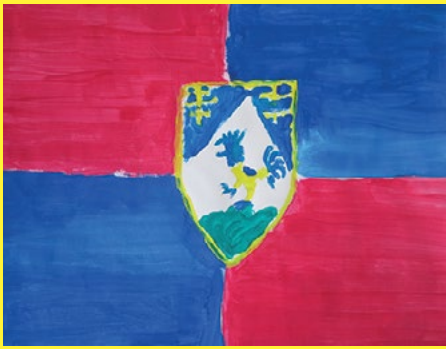
MOJA MAMA

O, kako je lijepa moja mama,
nikad ona nije sama.
Sretni smo uvijek kad ona je s nama,
o, kako je dobra ta naša mama.

Želim da uvijek sretna je ona,
ponosno s nama da hoda.
Da nam tužna nikad nije,
da svoje suze pred nama ne krije.

Svu ljubav svijeta želim joj dati
jer ona je moja najbolja mati.

Marija Slobodanac, 3.c

David Đurkan, 3.c

Učiteljice

Učiteljice, hvala što nas učite već tri godine i glavice nam znanjem punite.

Strpljenja za sve imate i uvijek nam sve objasnite.

Učite nas o ponašanju lijepom i kako treba solidaran biti, kako sve će nam se vratiti.

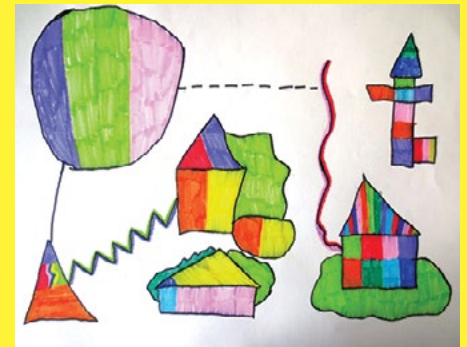
Za život nas pripremate da postanemo sveznalice, zato hvala, učiteljice!

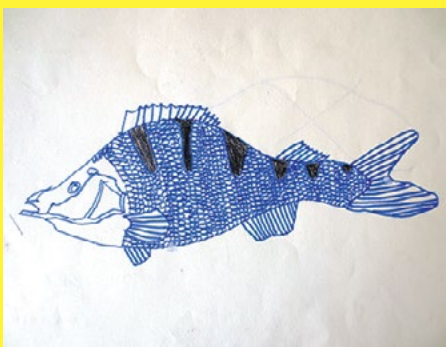
Dorotea Sinjeri, 3.c

Ena Cvelber, 3.c

Josipa Mikulec, 3.c

Lana Lalić, 3.c

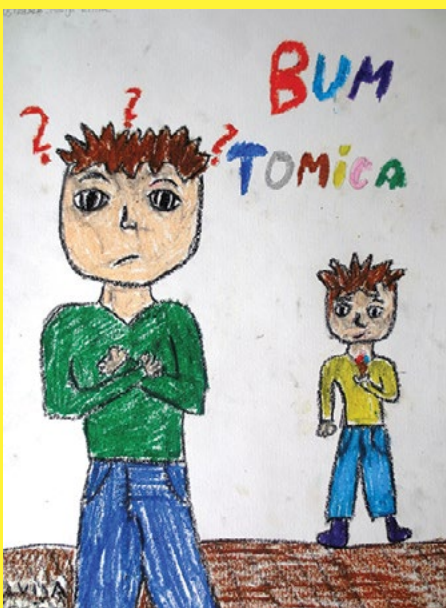
Alegra Hammoud, 3.c

Luka Jerčinović, 3.c

Sara Geci i Petra Djurdja, 3.c

Marija Rimac, 4.a

Marija Abramović i Ana Vondraček, 3.c

Lana Vutuc, 4.a

Dino Vutuc, 4.a

Dorotea Časar, 4.a

Lana Vutuc, 4.a

Lana Vutuc, 4.a

Lana Vutuc, 4.a

Luka Udovičić, 4.a

Laura Sabolec, 4.a

Mihoci Leonarda, 4.a

David Novaković, 4.b

Elena Sokolić, 4. b

Sara Puklek, 4. b

Ivano Modrić, 4.b

Elena Sokolić, 4. b

Ivano Modrić, 4. b

Ivano Modrić, 4. b

Karlos Fazlić, 4. b

Melisa Puž, 4. b

Nika Bači, 4. b

Nika Bači, 4. b

Sara Puklek, 4. b

Toni Trajanoski, 4. b

David Mišić, 4. c

Anja Valent, 4. c

Dorotea Vukmanić, 4. c

Valentina Piršlin, 4. b

Anja Valent, 4.c

David Mišić, 4.c

David Mišić, 4.c

David Mišić, 4.c

Elena Hadun, 4.c

Evo vam dajem osmijeh

Osmijeh je jedan od najljepšeg i najvažnijeg raspoloženja u našem životu. A što zapravo osmijeh donosi, saznat ćete u ovom sastavku.

Osmijehom izražavamo ljubav, sreću i veselje, a njime usrećujemo i druge ljude. Osmijehom dobivamo sve: prijateljstvo, ljubav, sreću i zadovoljstvo. Najveću sreću i ljubav možemo dobiti osmijehom, našim najboljim prijateljem. Osmijehom ublažavamo boli i patnje drugih ljudi. Potičemo ih da barem nakratko zaborave svoje probleme i da se zajedno s nama nasmiješe. Onaj tko ima ljubav i osmijeh na licu, najsretniji je čovjek.

Moja najveća želja je da svi zauvijek budemo veseli, sretni i nasmiješeni.

Matija Šimek, 4.c

Elena Hadun, 4.c

Nika Mehkek, 4.c

Moja majka

Moja majka je dobra kao cvijet. Bistra poput vode, blaga poput sunca. Moja majka je nalik na anđela koji me brani po danu, po noći i u snovima. Moja majka je lijepa poput noći koja pleše s morem.

Filip Žagar, 4.c

Filip Žagar, 4.c

Luka Pehnc, 4.c

Laura Krog, 4.c

Matija Pintarić, 4.c

Marin Križanec, 4.c

Mihaela Lončar, 4.c

Sarah Babić, 4.c

Matija Šimek, 4.c

Sarah Babić, 4.c

Sarah Babić, 4.c

Stella Šaš, 4.c

Sveti Nikola

Sveti Nikola svijetom sreću
nosi,
on djed je sa srebrom u
kosi.
Na glavi mu kapa, u ruci
štap
od kuće do kuće on ide,
tapa tap.

Slave ga svi jer radost
donosi,
tih dana i mali i stari su
bosi.
Čizme se čiste, na prozoru
sjaje,
dobrima on poklone daje.

Ako još niste shvatili tko je,
odgovorite sada na pitanje
moje.
Taj djed u bijelom bez
jelena i kola
zove se..... Sveti Nikola!

Iris Pisačić, 4.r. PŠ
Vinica

Angelina Vusić, 4.r. PŠ Vinica

Angelina Vusić, 4.r. PŠ Vinica

Angelina Vusić, 4.r. PŠ Vinica

Mlin i pekar

U mlinu se brašno melje.
tamo rastu mlinareve žel-
je.

U pekari hrskavost raste,
s njima kiflice krasne.

Treba sol i pšenica žuta,
ne smiju peciva biti kruta.
Prvo peć treba biti vruća
da sreću dijeli cijela kuća.

Kad pečeš,
trebaš biti čistoga duha,
a na kraju treba svima
poželjeti sretan dan kruha

Angelina Vusić, 4.r.
PŠ Vinica

Čista čizmica

Čizmica sjaj veliki raj,
Nikola darove nam daj.
Ne treba to biti dar veliki jako,
makar veliki dar traži svatko.
Dovoljna je čestitka mala,
dovoljan je poljubac koji nam
je majka dala.

Sveti Nikola daje dar koji
blista,
a taj dar je ljubav čista.
Njegovo srce je ljepše od
zlatnih ptica,
Sveti Nikola pozdravlja sva
sretna lica.

Angelina Vusić,
4.r. PŠ Vinica

Antonija Golubić, 4.r. PŠ
Vinica

Antonija Golubić, 4.r. PŠ
Vinica

Nikolinje

Stiže nam Nikolinje i sva djeca znaju
da čizmica mora biti u viskom sjaju.

Stiže nam Nikola i njegov je hobi
da razveseli djecu sve životne dobi.

Nikoli se svako dijete veseli
jer on čokoladice i bombone dijeli.

Antonija Golubić, 4.r. PŠ Vinica

Lorena Blažek, 4.r.
PŠ Vinica

Blažek Lorena, 4.r. PŠ Vinica

Majka

Ti si mi mama sve na svijetu,
lijepa si kao leptir u letu.

Treba te svatko voljeti,
ti si nas kao djecu htjela s ljubavi
nositi.

Ti me hraniš i još puno toga,
ne voliš vidjeti me bez osmijeha
moga.

Ti mi daješ najljepši san,
zato ti želim sretan majčin dan.

Domenika Božić, 4.r.
PŠ Vinica

Uskrs

Ovaj je dan posvećen Kristu jer je
uvijek uz nas tu.

Na križu je podnio svoje muke
i ranjene su bile njegove svete ruke.
Naš dragi Isus uskrsnuo je danas.

Neka su čuje naš glas
jer je Isus naš posljednji spas.
Za njega uvijek ćemo moliti
i s radošću mu uskrsne pjesme pjevati.

Znam da će se jednom vratiti
i on će nas uvijek u srcu pratiti.
Zato vam od sve duše želim
sretan Uskrs u srcima cijelim.

Irena Falat, 4.r. PŠ Vinica

Uskrs

Uskrs je dan ljubavi i mira, tada svi osjećamo da nas nešto u srcu dira.

U to radosno jutro duša nam mora biti čista, a na licu osmijeh koji se blista.

Uskrs nisu obojena jaja, već ljubav što nas spaja.

Tu je zajedništvo i sreća jer time je i naša duša veća.

Martina Šestanj, 4. r. PŠ Vinica

Luka Perika, 4.r. PŠ Vinica

Irena Falat, 4.r. PŠ Vinica

Iris PISAČIĆ, 4.r. PŠ Vinica

Iris PISAČIĆ, 4.r. PŠ Vinica

Prijateljstvo

Prijateljstvo je ljubav velika jako.
Prijateljstvo je sreća koju ne cijeni baš svatko.
Prijateljstvo je vrlina, a ne mana.
Prijatelj pravi prijateljstvo dijeli svakoga dana,
Prijatelj pravi uvijek ti daje što ti treba,
a ti njemu uzvрати prijateljstvo do neba.

Angelina Vusić, 4.r.
PŠ Vinica

Maškare

Veliki i maleni vesele se taj dan
jer svi ostvare svoj lijepi san.

Na licima imaju sjaj,
u srcima lijepi osjećaj.

Maskiramo se tada svi
radosni i veseli.

Maske na lice, u povorku svi,
postani ono što želiš ti.

Taj dan će proći
i drugi obični doći.
Budite zato puni ljubavi i sreće
jer inače vam se ništa ostvariti neće.

Iris PISAČIĆ,
4. r. PŠ Vinica

Luka Perika, 4.r. PŠ Vinica

Martina Šestanj, 4.r. PŠ Vinica

Dar

Na ovome svijetu velika je stvar
imati prijatelja kao najveći dar
da sa mnom se smije i sreću dijeli
jer zato postoje prijatelji.

Kad srce te stegne i suza krene,
pravi prijatelj je uvijek kraj mene.
Kad bezbroj briga glavom kruži,
prijatelj mi utjehu pruži.
Kad ništa mi ne ide i nije moj dan,
prijatelj je uz mene vjeran i odan.

Zato molim te, stani! Pogledaj oko
sebe,
neki izgubljeni pogled traži baš tebe,
pruži mu ruku i osmijeh daj,
daruj srce i topli zagrljaj.

Jer jasno je svakom biću na planetu:
prijateljstvo je najveći dar na svijetu.
Čuvajmo prijatelja kao kap vode na
dlanu,
zajedno se veselimo svakom novom
danu.

Iris Pisačić, 4.r. PŠ Vinica

Martina Šestan, 4.r. PŠ
Vinica

Vita Premec, 4. r. PŠ Vinica

Moja mama

Moja je mama k`o najljepši san,
brine o meni svaki dan.

Kad sam tužan i kad me muče
brige,
ona je uz mene i sve stigne.

Ona je sunce što grije moje srce,
a poljupci njeni rumene mi lice.

Miriše k`o poljsko cvijeće
i meni nema veće sreće.

Moja je mama dio najljepše priče,
ona je jednostavno predobro biće.

Luka BeniĆ, 4.r. PŠ Vinica

Petar Kosnica, 4.r. PŠ
Vinica

Vita Premec, 4. r. PŠ Vinica

Majčin dan

Svakoj majci to je san,
jer imati dijete smisao je
života.

Moja mama je ljepota
Ona je vodilja moga života.

Njena ljubav meni je glav-
na,
ona je lijepa, ona je slavna.

Reci mi majko moja, je l'
istina ili šala
da si i ti nekada bila tako
mala.

I zato volim te mamica,
ti si moja najveća bajka.
Sretna sam što si rođena
da mi budeš majka.

Iris Pisačić,
4.r. PŠ Vinica

Otisak đurđica na glini - likovna grupa 1. i 3.r.

Predmeti iz mašte od otpada -
likovna grupa 1. i 3.r.

Moja mama

Moja je mama zeleno oko
moje
što svuda prati sunce
svoje.

Moja mama veliko srce ima
k'o livada široko nježno
kuca svima.

Moja je mama k'o sunce
jarko,
njena ljubav grije me žarko.

Moja je mama sve to i još
više,
njena se ljubav nikad ne
briše.

Lara Geci, 8.d

Moja mama

Tajne mi čuva kao škrinjica
moja mamica.
Puno toga zna kao učitelj-
ca, ona je čista petica.

Hrabri me, tješi me kao
prava prijateljica
i blaga je kao kamilica.

Pazi me, liječi me kao dok-
torica
kojoj ne promakne ni jed-
na bubica.

Za taj dan mila mama
kažem ti veliko hvala
za svaku riječ i osmijeh
koji si mi dala.

Vita Premec,
4.r. PŠ Vinica

Luka
Perika, 4.r. PŠ Vinica

Majčin dan

U mjesecu svibnju Majčin je dan,
tada je svim majkama rođendan.

Taj dan se slavi u cijelome svijetu,
Majčin dan slave na cijelom planetu.

Majka nas rodi i o nama se brine,
ako mi želimo, s neba zvijezde skine.

Kad smo tužni, ona nas tješi
i sve brige naša majka riješi.

Moramo je čuvati kao nježan cvijet
jer kad je ne bude, srušit će nam se svijet.

Antonia Pleić, 6.c

Antonija Golubić, 4.r. PŠ
Vinica

Ivan Pleić, 5.b

Dunja Bajrić, Viktorija Trubelja, Lana Lalić i Alega Hammoud, 3.c

Vito Markus Kahrić, Vito Mihalić, Dorotea Sinjeri, Antea Marijanović, 3.c

Prozor Šime

Bio je dan kada sam dolazila iz škole. Ulazila sam u svoju sobu. Ugledala sam prozor, a on me pozdravio, bila sam u šoku.

Pozdravila sam ga i on me pitao imam li burek. Pogledala sam ga čudno i odgovorila da nemam. Pitala sam ga kakav je osjećaj biti prozor, a on je rekao da je naj sretniji kada vidi burek. Brzo sam izašla iz sobe, a prozor Šime bio je tužan. Nakon 15 min. došla sam s toplim burekom. Šime je bio sretan kad ga je vidio. Pitala sam ga kako će pojesti burek, a on je rekao da ako zatvorim oči

i opet ih otvorim, dogodit će se čudo i ja sam to učinila. Ispred mene se pojavio čovjek, pomislila sam da je to Šime. Čovjek je bio pekar. Predstavio mi se i rekao da je on Šime. Bila sam vesela što pričam s čovjekom koji je pekar i zapravo moj prozor. Dala sam mu burek i kada je pojeo, rekao je da mu je proljeće najdraže godišnje doba. Opisao je sav taj proljetni akvarel i te šare. Već dugo vrijeme zamišlja vani unicorna koji ostavlja svoju dugu.

Šime je, nažalost, otišao i ostavio jednu karticu na

kojoj je pisalo: "BUREK JE BIO FINI!"

Andrijana Rašin, 5. d

Dora Orošić, 7.b

Škola u prirodi - strip izradio Fran Katinčić, 6.c

Gdje je nestala sreća?

Osmijeh je danas zaštićena vrsta. Tmurni, užurbani dani su preuzeli opuštenu mladost. Obveze su nam zaustavile veselje.

Već odavno su odrasli bili poznati po njihovoj ozbiljnosti, ali u zadnjih nekoliko godina su zarazili i djecu. Mnogo mladih živi zakopano u knjigama, zadaćama i raznim obvezama. Moramo birati između naše mladosti i ocjena koje osiguravaju našu budućnost. Kad sam bila malo dijete, svijet je izgledao kao da se sjajio. Proljeće je imalo jedan poseban osjećaj za kojeg znam da više nikada neću osjetiti.

Danas je sve drugačije. Više nemam puno vremena za smijanje. Kada dođe proljeće, dođu i mnogu testovi koji taj osjećaj zamjene stresom. Kada se malo opustim, slijedeći dan moram nadoknaditi sve propuštene obveze. Teško je biti sretna kada se brinem o ocjenama. Kao dijete sam mislila da ću s četrnaest godina provoditi isto teško vremena s prijateljima kao što sam i sa sedam. Sad sam sretna ako mogu odvojiti jedan dan u tjednu

za moje hobije i sve ostalo što me uveseljava. Sama sam odabrala takav život. Kod mene sve mora biti savršeno i poludim ako ne dobijem peticu. Iako mi moji roditelji ne stvaraju nikakav pritisak oko ocjena, sama si ga stvaram tako da se uvijek nešto brinem. Zabranjujem si užitke jer težim savršenstvu. Za mene je sreća kada provedem nekoliko sati s mojim prijateljima ili kada nešto snimam. Ove godine sam našla iskrene prijatelje koji me vesele. Zbog njih postajem sretnija osoba.

U onim danima koje stignemo provesti zajedno ponovno osjetim pravo veselje. Nažalost, svaki put kada se smijemo i veselimo, osjetimo okrutne poglede nekih odraslih. Možda znamo biti glasni, ali zašto ne bismo koristili rijetke slobodne trenutke za sreću? Možda su samo ljubomorni jer su oni zaboravili kakav je to osjećaj. Ipak ga je teško naći.

Uz sav stres, svijet će biti lijep sve dok na njemu žive bar neki nasmijani ljudi. Nekada to znam biti i ja.

Marta Kunštić, 7. a

Lara Geci, 8.d

Lara Geci, 8.d

Lukrecija Slobodanac, 8.d

Patricija Jagarinec, 6. d

Legenda o kraljevskoj obitelji

Bio jednom jedan kralj koji je imao četiri kćeri: Tinu, Linu, Sanu i Danu. Kad se rodila zadnja kći Lina, kraljeva žena je išla na potok po vodu, poskliznula se, pala, lupila glavom o kamen i utopila se. Cijelo kraljevstvo je tugovalo za njom. Najstarija kći Sana je morala obavljati poslove umjesto majke – biti glavna uz kralja, određivati slugama što da rade, organizirati zabave...

Jednog dana Tina je rekla kralju Tritonu da se zaručila za mladića iz sela, ali on se s time nije složio. Bio je ljut i rekao da se mora udati za važnu osobu, nekog princa ili cara, ali Tina to nije htjela i zato je pobjegla od kuće. Sana se također udala za mladog princa iz susjednog

Gabriel Novaković, 6.d

kraljevstva i otišla živjeti kod njega u planine. Kralju Tritonu su ostale njegove dvije kćeri, Lina i Dana. Lina je imala šest godina, a Dana 18. Kad se jednom Lina otišla igrati uz potok na kojem je njena majka umrla, ugledala je kako ispod nekog kamena viri srebrna ogrlica. Spustila se do potoka i uzela je. Kad je došla natrag u kraljevstvo, krenula ju je proučavati i shvatila da malim brojevima

piše „12.8.1478.“ To je bio datum Linina rođenja. Stavila ju je u svoj ormarić i svake bi je noći prije spavanja pogledala da se sjeti svoje majke. Jednom ju je Dana ugledala s ogrlicom i stala joj pričati o njenoj majci jer je se Dana bolje sjećala.

Kralj Triton se oženio kraljicom Anabel i sve je pošlo po zlu. Nikako se nije slagala s kćerima i bila je zla. Dana i Lina su se potajno iskrale iz dvorca i pobjegle u svijet. Triton ih više nikad nije vidio i zbog tuge se ubio. Ostavio je kraljici Anabel cijelo kraljevstvo.

Tamara Sinjerec, 7. c

Nitko nije otok

Ova Zemlja stvorena je kao zajednica otoka. Sedam milijardi tih otoka povezano je u jednu veliku zajednicu koju zovemo svijet. Svaki otok jedinstven je i poseban je na svoj način, no za opstanak treba društvo. Treba prijatelje koji će ga bodriti, diviti mu se, navijajući za njega čekati ga kraj cilja, biti uz njega u teškim trenucima, ponekad s njime plakati, a ponekad se smijati i veseliti. Treba te da mu pružiš ruku i srce

Otok bi se u društvu osjećao voljeno i prihvaćeno, a to ne bi mogao sam. Svaki novorođeni otok odmah bi pripao nekoj zajednici i upoznao svoje prve prijatelje. U početku bi bio malo zbunjen i sramežljiv, no brzo bi se opustio i zabavljao s njima kao da se znaju godinama. Tada se sve činilo savršeno, ali došao je jedan poseban i neočekivan dan. Bilo je to 30. veljače kada se rodio posve drugačiji otok. On se nije slagao s pričama

o zajednici i smatrao je da je za svaki otok prikladniji samotnjački život. Pošto drugi nisu prihvatili njegovo mišljenje, otišao je. Jednostavno se odvojio od ostalih i krenuo u pustolovinu. Sam. Uplovio je u jedan veliki ocean kojemu nije znao ime, no smatrao je da mu to u životu i nije toliko važno. Plovio je tako bez prestanka. Svaki dan bio je sve umorniji i umorniji, no zbog toga nije htio zaustaviti svoje putovanje.

Jedne večeri ipak je zaspao. Spavao je dugo, gotovo dva dana. Spavao bi on i duže da ga nešto nije probudilo. Ustao je i vidio veliku oluju koja mu je za petama. Pokušao je ići brže, no nije bilo nikoga da mu pomogne. Oluja ga je dostigla i potopila. Probudio se u nekom posve nepoznatom mjestu. „Zar je ovo raj?“ pomislio je, „ili je ovo opet samo san?“ Ipak nije bio san. Našao se pred lunaparkom. Oduševio se. „Nikada nisam bio na ovakvom mjestu!“ rekao je sav sretan. Krenuo je do prve sprave koja mu je bila nepoznata, stoga je prvo pročitao pravila. U njima je pisalo da ju moraju koristiti najmanje dvojica. Pogledao je oko sebe, no nije vidio nikoga. Pomalo razočaran, ali još uvijek sa smiješkom, krenuo je do druge. Ponovno se razočarao. Bio je potišten te je smatrao kako lunapark nije prava stvar za njega. Odlučio je popiti hladno piće da ga oraspoloži. „Vidio sam u blizini kafić!“ uskliknuo je i krenuo prema njemu. Tama kada je bio spreman naručiti, okrenuo se i vidio da nema konobara te da si piće mora složiti sam. Shvatio je kako bi mu u svim događajima toga dana dobro došao prijatelj koji bi mu pomogao i oraspoložio ga. Sjetio se svoje zajednice koju je ugledao odmah nakon rođenja. „Pogriješio sam! Trebam vas! Molim vas, primite me natrag!“ zajecao bi. U tom trenutku more se otvorilo, a on je ponovno zaspao. Sljedeće jutro probudio se u poznatom prostoru, okružen poznatom okolinom. Bio je vraćen u zajednicu i svi su mu se veselili.

On je shvatio da je u životu svakome potreban prijatelj koji će biti tu za njega kad mu je to najviše potrebno. Shvatio je da jedan otok sam za sebe ne može opstati među toliko većim valovima, nego mu je potrebna zajednica da ga ojača.

Petra Podhraški, 7. c

Prozorko Prozorčić

Toga dana bila sam sama kod kuće. Nešto je promrmljalo. Uplašila sam se. Netko je ponovno promrmljao. Nisam shvatila tko je to. Zatim se netko predstavio: "Halo!? Ima li koga ovdje? Ili? Ah, možda sam ponovno sam." Bio je tužan, skoro je počeo plakati. Pošto me bilo strah, tiho sam rekla: "Ne, nisi sam, i ja sam ovdje, a tko si ti?" Bio je sretan i počeo je govoriti: "Uh, baš sam sretan... Ah, da, ja sam Prozorko Prozorčić. Imam jedanaest godina." Prozorko Prozorčić malo je mislio, te me upitao: "A tko si ti? Kako se zoveš? I, molim te, možeš li mi dati savjet?" Bili smo sretni što nismo sami. Progovorila sam sretnim glasom: "Bok! Ja sam Eva Petrović! Idem u peti razred Osnovne škole "Đuro Ester", te pohađam osnovnu glazbenu školu "Fortunat Pintarić". Učim svirati klavir. Imam mlađu sestru Ivu, mama mi se zove Manuela, a djevojačko prezime joj je Fičko. Tata mi se zove Danijel. Ah, joj da, imam i jedanaest godina i rođena sam 13.12. 2004. godine." Prozorko Prozorčić me pažljivo slušao dok sam ja pričala. Tada sam stala. Prozorko Prozorčić me upitao: "Možeš li mi pomoći?" Odgovorila sam mu: "Naravno! Samo reci što ti treba pomoći." Prozorko Prozorčić je odgovorio da se zaljubio. Zaljubio se u Prozorku Prozorčicu. Pita me kako da joj pristupi i što djevojke vole. Tada sam mu počela pričati kako djevojke vole dječake koji uvijek govore istinu, koji priznaju da im se sviđaju. Savjetovala sam mu kako joj treba cvijećem

i bombonjerom iskazati svoju ljubav. Prozorko Prozorčić mi je također priznao da voli kada se Prozorka Prozorčica igra i druži s njim. Prozorko Prozorčić je rekao da ga rastužuje kada je sam i kada se nitko neće igrati.

Prozorko Prozorčić i Prozorka Prozorčica bili su sretni zajedno, a Prozorko i ja smo postali najbolji prijatelji.

Eva Petrović, 5. c

Obitelj - čuvarica djetinjstva

Znate li kako je lijepo biti dijete? Ako ne znate, potražite me i pitajte kako se osjećam, o čemu razmišljam i što mi je u djetinjstvu bilo najljepše. Za one koji bi rado čitali moju priču, neka se udobno smjeste u stolicu i počnu čitati.

Prvo ću vam reći što uopće znači biti dijete. Biti dijete znači imati puno posla kao što su igranje vani ili unutra, razbiti pokoju vazu, pojesti puno čokolade i uprljati hlače padom u igri. Postoji još mnogo stvari koje dočaravaju svijet djeteta. Kada su djeca malo nestašna, bilo bi dobro da se malci nevaljalci ispričaju mami ili još bolje da joj daju jednu malu, ali slatku pusu. Nakon toga treba pojesti sve što je na tanjuru i popiti čašu mlijeka.

Što je u djetinjstvu djeteta najvažnije? Neki bi rekli da su to prijatelji, neki da je to igra, smijeh i zabava, a neki obitelj. Najvažnija i najljepša stvar u djetinjstvu jest obitelj. To je zato što dijete, kada je maleno, uz obitelj uči pričati, hodati, trčati. Dijete treba nekog tko će ga voljeti i sigurnost Obiteljska ljubav je nezamjenjiva. Nitko te ne voli kao mama i tata. S njima stvaraš mnoge predivne uspomene kao kad ste prvi put išli na more ili kada ste slavili svoj rođendan. Te uspomene nikada ne zaboravljaš jer ste ih proveli s osobama koje stvarno voliš, a to su mama i tata.

Sve sam to napisala zato što tako osjećam i zato što sam i ja još uvijek dijete, dijete sa sretnom i veselom obitelji u kojoj ima puno ljubavi i ništa mi ne nedostaje.

Dora Pavlović, 5.

Rad je na Županijskom natjecanju predložen za Nacionalnu razinu

Selo bez gravitacije

Jednoga dana jedan je čovjek spavao pod drvom jabuke . Bio je to Isaac Newton. Jabuka mu je pala na glavu, probudio se i nije znao što se dogodilo. Zatim mu je jabuka ponovno pala na glavu. Newton je počeo razmišljati. Promrmljao je: „Zašto je baš jabuka pala na moju glavu? Zašto jabuka pada prema zemlji? Zašto jednostavno nije odletjela?" Newton je dugo razmišljao o tome i onda je shvatio: „Heureka! Heureka! Ljudi, dragi, čujte i počujte! Shvatio sam zašto sve pada na tlo!"

Svi su ga htjeli poslušati. Newton je govorio da je to gravitacija. Jedna od četiriju osnovnih sila. Govorio je da je gravitacija sila uzajamnog privlačenja između masa. Newtonov zakon, ili kako se danas naziva klasična teorija gravitacije, dominirala je znanošću sve od početka 20. stoljeća i dala niz izvanrednih rezultata, osobito u nebeskoj mehanici. Newton je postao slavan . Međutim, jedan mu je seljak stalno zamjerao: „Tko je on? Zašto je tako slavan? Hm... Više nemam mira! Stalno samo Newton , Newton, Newton!!!

”Seljak je poželio da nestane gravitacije na Zemlji. Prošlo je nekoliko mjeseci i seljakova želja se ispunila, gravitacija je nestala! Svima je prvih dana bilo zabavno, ali onda više nije! Nisu mogli piti vodu. Voda jednostavno nije htjela ostati u čaši, nisi ju mogao popiti. Djeca se više nisu mogla igrati! Ako dijete nije uhvatilo napucanu loptu, ona se nastavila kretati bez da se zaustavlja! Zato je seljak požalio. Govorio je: „Bože, molim te, oprosti mi, pogriješio sam! Molim te, oprosti mi!” Bog mu oprost i vrati gravitaciju .

Seljak više nikada nije bio ljubomoran, već je svima davao podršku! A Newton, on čeka da se nešto dogodi, da može ponovno misliti i istraživati zašto je to baš tako i zašto se baš to dogodilo!

Eva Petrović, 5. c

Selo bez gravitacije

Jednom, u malom selu zvano Rupe u primorju, živjela je djevojčica Mirna. Imala je 10 godina. Njen otac Jan je bio znanstvenik. On ima svoj vlastiti labos u kojem proučava razne životinje. Nekako je napravio da njegova kuća izvana izgleda kao mala, a iznutra velika kao dvorac. Djevojčica Mirna je jako voljela svog oca Jana zato što bi on uvijek iznenadio svoju malu djevojčicu nekom malom životinjicom iz labosa.

Njen otac je znao otkrivati razne svjetove, ali jednom je slučajno otkrio svijet koji se zvao „Gravisvijet“. Taj „Gravisvijet“ je bilo neko malo selo u svemiru. Jan je bio tako iznenađen i uzbuđen zato što nikad nije otkrio mjesto koje nema gravitaciju. Jedan dan Jan je Mirni rekao da se spremi za put. Mirna je gledala svog oca s glavom punom pitanja. Poslušala ga je i počela se spremati za put. Mirna je mislila da će to biti dugo putovanje pa je spremila sve svoje stvari u 10 kofera. Jedva ih je donijela u tatin labos. Njen otac ju pogleda i počne se smijati. Ona njega pogleda izbezumljeno i upita ga zašto se smije. Otac ju upita zašto nosi tolike stvari. Jan Mirni objasni da idu na jedno jako neuobičajeno mjesto i da će putovanje trajati svega par sekundi. Ne trebaju im odjeća i ostale naprave, treba im samo hrana. Mirna se nasmije i gurne sve svoje koferne na stranu. Jan iz kristalne škrinje izvadi jaje bijelo kao snijeg. Mirna ga upita što će mu jaje. Jan zašuti i baci jaje u pod. Iz jajeta je počela izlaziti raznobojna magla.

Rasprostrla se po cijelom labosu. Mirna i njen otac Jan u sekundi su nestali iz sobe. Najednom Jan i Mirna više nisu osjetili tlo pod nogama. Mirna počne vrištati i grliti nogu svoga oca Jana jer se bojala da neće pasti u bezdan i nestati zauvijek. Jan joj kaže da se ne mora bojati i da neće pasti u bezdan. Otac se osvrne oko sebe i sa smiješkom na licu tiho kaže: „Stigli smo u Gravisvijet!“. Kud god su se okrenuli vidjeli bi kuće, bicikle, traktore, i domaće životinje kako lete uokolo. Jan uhvati Mirnu za ruku i uključi svoj „JACK PACK“, krenuli su u obilazak sela bez gravitacije. U jednom trenutku su pogledali kroz prozor jedne kuće da vide kako ljudi u tom „Gravisvijetu“ jedu. Bilo im je čudno to što moraju hvatati hranu koja je lebdjela svuda po kući. Bili su u obilasku već pola sata, a nigdje nisu vidjeli oblake, sunce, zemlju... Mirna je slučajno opazila mjesto gdje se nalazila voda. To je isto bio čudesan prizor. S obzirom na to da nema gravitacije, malene kapljice vode su u skupinama letjele u krug. Tada Mirnin otac Jan izvadi svoj blokić i olovku i počne zapisivati što god čudno vidi. U jednom trenutku Jan počne izgovarati razne

znanstvene riječi. U blokić je počeo crtati neki mali pištolj na vodu. Ispod je napisao „ANTYGRAVITACIJSKI PIŠTOLJ“. Ostali su na tom čudnom malom selu bez gravitacije 15 minuta kako bi Mirnin otac Jan mogao prikupiti sve potrebne materijale za taj njegov „ANTYGRAVITACIJSKI PIŠTOLJ“. Kad je prikupio sve potrebno za pištolj, Jan izvadi još jedno jaje iz džepa. Baci ga u zid neke kuće i jaje se raspukne. Ovaj put iz jajeta nije izlazila raznobojna magla, nego crna magla. Ona se raširi oko Jana i Mirne. U jednom trenutku Jan i Mirna su se ponovo našli u labosu. Mirna je otišla van na svjež zrak. Nakon 10 minuta njen otac izađe iz kuće s onim malim pištoljem baš kao iz blokića. Par sekundi kasnije slučajno je učinio da im kuća poleti i prevrće se u zraku baš kao i kuće u „Gravisvijetu“. Nakon tog čudesnog doživljaja Mirnin otac je još puno puta posjećivao „Gravisvijet“.

Luka Sabolec, 8.b

Patricija Rupe, 5. d

Sirene banditi

Bio sam na Hvaru na ljetovanju, u malom gradiću imenom „Sveta Nedjelja“. Malo je za reći da mi je bilo lijepo. Upoznao sam prijatelja Luku. Bio je mršav, kratke kose i jako je volio pustolovne filmove.

Jedan dan išli smo na plažu. Kupali smo se i dodavali gumenom lopticom. Odjednom smo iz centra čuli da se ribar Mate počeo derati iz sveg glasa: „Neeeeeee, gdje su mi stvari, moje ribe, moj štap, nema ničega!“ Luka i ja smo potrčali u centar. Došli smo do broda i tamo je bio Mrgud. To je Lukin prijatelj. Zovu ga Mrgud jer kad god igraju nogomet i Mrgudova ekipa dobije gol, on se odmah namršti i kreće u svađu. No, to sad nije bitno. Što se to dogodilo kod ribara Mate? Luka je ostao s Mrgudom, a ja sam potrčao k ribaru. Kada sam došao, upitao sam ga: „Mate, što vam se dogodilo?“ Mate mi je tužnim glasom odgovorio: „Netko mi je ukrao sve; moj ribički štap, moju kantu punu riba, moj konop, sve!“ Meni je sve to bilo čudno. Zašto bi netko ukrao sve te stvari?! „A što ako su banditi“, pomislio sam naglas, a Luka je nadodao: „Ne krađu li banditi novac, nakit ili neke skupocjene stvari?“ Evo, još jedan trag. Pitanje je „tko?“ i „zašto?“.

I ubaci se Mrgud: „A da nisu sirene?“

„To bi imalo smisla!“ zaključio sam.

Mate je samo slušao i napokon je progovorio. Rekao je da, kako često putuje, čuo je za nešto zvano „Sirene banditi“. „Takvo nešto ne postoji“, odgovorio mu je Luka. Možda tu ima nešto.... Krenuo sam do prodavača. Kupio sam tri ronilačka odijela, tri boce s kisikom i podvodnu kameru. Vratio sam se i rekao prijateljima: „Dokažimo postoje li sirene banditi ili ne!“ Prijatelji su uzeli odijela, obukli ih i navukli peraje. Stavili smo boce na leđa i dihaljku na usta. Skočio sam u vodu. Bila je topla taj dan. Luka je lijepo zaronio, dok je Mrgud skakao „bambu“. Krenuli smo prema morskome dnu. Došli smo vrlo duboko...

Negdje dvjesto metara od površine. Naišli smo na potonuli brod. Bili smo znatiželjni i brzinom munje ušli kroz razbijena vrata. Mogli smo disati bez boca s kisikom. Bilo je vrlo čudno. Tamo su bile poprilično čudne slike, puno njih. Naslikane su sirene s vrećama i crnim maskama. „To su one“, dahnuo je Luka. Svi smo to znali. No, gdje su? Dvije minute kasnije čuo se smijeh, vrlo glasan smijeh. Prošli smo kroz susjedna vrata i ugledali sirene. Ipak, malo smo se začudili. Sirene nisu bile lijepe i nisu imale lijep glas, kao što su nas učili u pričama. Imale su crna odijela poput najcrnje noći. Trebali smo brzo misliti. Srećom, našli smo ribarsku mrežu. Za uspjeh plana trebala nam je tanka, izdržljiva žica. Bilo je takvih na slici. No, sirene bi nas vidjele. Našao sam kamen. Bacio sam ga i privukao njihovu pozornost. Luka je otrčao po žicu i vratio se. Izašli smo na pučinu kroz glavna vrata. Popeli smo se na kat više. Napravili smo savršenu zamku. Privezali smo sredinu mreže za tanko uže i kada su sve sirene bile na jednom mjestu, pustili smo uže i zarobili sirene u mreži. Uzeli smo sve ukradene stvari i pobjegli s broda. Vratili smo se na obalu. Svi su nas dočekali. Bili su jako ponosni. Nisu mislili da će obični dječaci pronaći sve izgubljene stvari. Policija se pobrinula za sirene. Odveli su ih u labos. Tamo će znanstvenici vidjeti kako su od sirena nastali podli banditi. No, vratimo se na Hvar. Za nagradu smo dobili besplatan ručak u konobi barbe Frana zbog vraćanja slike Posljednja večera iz njegove konobe. Ali, što s nama? Pa, vratili smo se normalnom životu i više nikad nismo čuli za sirene.

Lovro Lokotar, 5. c

Lica riječi

Riječi imaju mnoge oblike. To je pojam koji obuhvaća velik dio naše komunikacije. Na svijetu se govori oko 6000 jezika. U njima postoje riječi dobrote, komplimenti, zahvale, molitve... Ali postoje i razne prostote i uvrede. Koristimo ih na razne načine. Ponekad su riječi naš putokaz prema boljoj strani života, ali isto tako mogu biti i naš križ koji boli više i od najjačeg udarca.

Djevojčica Lilly iz jednog gradića u Engleskoj već je okusila lošu stranu riječi. U njenom domu nikada nije mirno. Uvijek se čuju nekakvi zvukovi. Zvuk točenja. Zvuk gutanja pića.

Zvuk govora njenog oca, zamućenom alkoholom u njegovom organizmu. Zvuk njegovog dlana kako lupa u njezin i majčin obraz. Zvuk dječjeg plača. Ali najviše, zvuk ružnih uvreda upućenih najviše prema njoj. Mnogo noći je provela ležeći u krevetu, pokušavajući zaspati, ali rijetko je uspjela u svojem naumu. Njene, inače nebesko plave oči su imale debele, plavkaste vreće ispod njih, samo zbog tog čovjeka i njegovih riječi. One su zajedno oblikovale nož koji je napravio ranu na njezinom krhkom srcu. U svojih 9 godina je čula takve odvratne stvari koje većina ljudi ne čuje cijeli život. Zvao ju je tolikim imenima da je skoro zaboravila ono pravo. Svaki dan se moli Bogu da joj dođe spas. Da netko izbavi nju i majku od njegovih usta i ruku. Iako je trajalo predugo, na kraju je doživjela i taj trenutak. Za godinu dana, kad je već napunila 10 godina, dobili su novu učiteljicu. Neposredno prije nego što je završila 4. razred. Lilly je osjetila neku čudnu energiju iz nje, kao da je tu zbog velikog razloga. Nova učiteljica je primijetila da nešto nije u redu s djevojčicom. Svaki put kada su pričali o njihovim očevima, njene oči su bile zamagljene. Otputovala je u neki svoj svijet. Učiteljica

ju je jednoga dana poslije nastave upitala pitanje, koje je čekala sve ove godine. „Lilly, jesi li u redu? Je li doma kod tebe sve normalno?“ To je bio Božji dar.

Sve je priznala. Svaki najsitniji detalj, svaku ružnu riječ koju je zapamtila, sve one noći koje je provela zaključana s majkom, plačući. Pozvale su policiju, učiteljica joj je dala taj tračak hrabrosti koji joj je trebao.

Ali riječi nisu uvijek tako loše. U istome engleskom gradiću, ali na sasvim drugom kraju živio je dječak. Zvao se Dominic. Njegove znatiželjne oči bile su zelene poput trave nakon pljuska. Kosa mu je bila neuredna i kovrčava, ali osobnost, u kontrastu, sasvim uredna. Njegovi roditelji su odgojeni na kršćanski način, što su prenijeli i na svog sina. Ne može niti izbrojati sve crteže svetaca, križeve, Biblije, kipiće i svijeće u svojoj skromnoj kući. Njemu je tako bilo najdraže. Normalno, kada je odgojen na taj predivan način, da je u Crkvi želio provoditi što više vremena. Ne samo kao mnogi ostali, koji nikada ne prate što se događa, samo ustaju kada vide da to rade svi ostali. Njima je to bila samo neka obveza. Dominic je, čim je naučio hodati, svake nedjelje išao na njegovo najdraže mjesto. Slušao je priče u koje je istinski vjerovao, on je bio spužva za riječi. Samo ih upijao, pamtio. Osjetio je poziv od Boga da i on stoji za tim oltarom. Želio je širiti Božje riječi kao i njegov imenjaka, sveti Dominik. To ime znači „Božji“, sasvim prikladno za ovoga dječaka. Napravio je svoj oltar i za Božić održao malu „misu“ svojoj obitelji kada je imao samo 4 godine. Naravno, nakon one prave, nije ju želio propustiti. Godine su prolazile brzinom svijetlosti i Dominic je rastao i rastao. Krenuo je u prvi razred. Želio je širiti svoju riječ ostaloj djeci. Njegov plan ispočetka je bio svima govoriti sve stvari koje je pročitao u Bibliji i zapamtio. To se promijenilo kada je pronašao svog najboljeg prijatelja. „Dobar dan, djeco!“, rekla je crvenokosa, niska učiteljica, „Moje ime je Mary. Ja ću vas učiti vrlo važne stvari. Ali nisu one sve u knjigama. Neke od njih su među vama. Vaša prijateljstva koja ćete stvarati, solidarnost, dobrotu, surađivanje.“ Kada je to govorila, radila je Dominicu nepoznate geste. Nekakve oblike, kao da su joj ruke plesale. „Sigurno vas zanima zašto sve što govorim pokazujem“, Mary je ugledala zbunjenost nekih prvašića, „Upoznajte Jamesa. On je gluh i govori posebnim pokretima ruku. Kao što je vama engleski materinji jezik, njemu je to ovaj znakovni govor. Ali zna čitati pa ako tko od vas već zna pisati, možete mu sve napisati na papiru“

Dominic je bio zadivljen. Čim se vratio doma, odlučio je početi učiti Jamesove riječi. Želio je pokazati svoju vjeru i njemu. Trebalo mu je samo par mjeseci da nauči dovoljno da može pričati s Jamesom. Njegov rječnik nije bio bogat, ali je bio zadovoljan.

Ali jednoga dana je došao do Jamesa i pokazao mu: „Bok! Imam jako veliko pitanje. Vjeruješ li ti u Boga?“ James je odmah odgovorio: „Naravno! Ali otkad ti znaš znakovni jezik?“ „Naučio sam za tebe.“ James je bio polaskan. Još nije prošlo niti mjesec dana, a već su svake nedjelje zajedno išli u Crkvu. Prevodio mu je misu, koliko je stigao jer je njihov svećenik prilično brzo govorio. Doma su se igrali mise. Dominic je bio svećenik, a James je ministrirao. Samo je jedna stvar bila drugačija. Njihova misa se odvijala na jednom drugom jeziku; znakovnom. Riječi su one koje nam daju snagu i vjeru. Nije važno u kojem obliku ih primamo i dajemo. Važno je da su upućene kako bi nam pravilno osvijetlile put na kojem nikoga ne povrijede.

Marta Kunštić, 7.a

Na natječaju hrvatskog dječjeg duhovnog stvaralaštva „Stjepan Kranjčić“ rad je osvojio posebnu nagradu te je tiskan u zborniku Vatra dominikanske riječi.

Mirna Kovačić

Nastavnica koja nas je potaknula da oživimo povijest

Kako je nastala predstava „Rome Rocks“ ?

Željela sam učenicima na zanimljiv način ispričati priču o jednom periodu povijesti Rimske Republike, točnije o razdoblju 1. Trijumvirata. Učenici su uvijek visokomotivirani kada imaju prilike dramatizirati neki povijesni događaj. Uvijek težim što većoj motiviranosti učenika za moj predmet, ali i popularizaciji povijesti kao školskom predmetu te skidanju bremena povijesti kao teškog i dosadnog predmeta.

Kako ste se pripremali?

Pripreme su bile duge i za sve sudionike vrlo naporene (ali nadam se i zanimljive). Najprije je valjalo napisati scenarij (učiteljica Mirna Kovačić), zatim podijeliti brojne uloge, režirati predstavu (učiteljice Mirna Kovačić i Ines Vađunec), osmisliti glazbenu podlogu (učitelji Mirna Kovačić i Mihael Kivač) te izraditi prezentaciju (učitelji Ines Vađunec, Mirna Kovačić, Ivan Piskač). Zatim je slijedilo uvježbavanje.

Tko je sve sudjelovao?

U predstavi „Rome Rocks“ na sceni se izmijenilo čak 20 glumaca. U glavnim ulogama nastupili su Jan Vuk (Cezar), Petar Grubić

(Pompej), Borna Kovačić (Kras), Hrvoje Horvat (faraon Ptolomej XIII.) i Lucija Kuzmić (Kleopatra), dok su zapažene uloge ostvarili i Sara Božić, Karla Filipić, Matej Košić, Ana Krupski, Gabriela Lončar, Dorijan Lončarić, Marko Mihoković, David Premec, Lovro Rod, Josip Široki, Zvonimir Švagelj, Viktorija Vukmanić i Mia Zagrajski kao vojnici, senatori i Kleopatrina pratnja. Pripovjedačice su bile Jana Nakić i Patricija Bačani uz vodstvo učitelja Mirne Kovačić, Ines Vađunec, Mihaela Kivača i Ivana Piskača.

Predstava Rome rocks prikazana u gradskoj knjižnici

Gdje ste se pripremali?

Probe su odrađivane u dvorani OŠ „Đuro Ester“ te u učionicama (kada je dvorana bila zauzeta).

Rome Rocks u srednjoj školi Koprivnica

Imate li u planu neku novu predstavu?

Ove godine u božićno vrijeme već je izvedena predstava „Božićno pomirenje“ koja govori o događaju bez presedana u Prvom svjetskom ratu, odnosno o sklapanju primirja između britanskih i njemačkih vojnika na sam Božić na bojištu u Belgiji. Predstavu su također izveli učenici 6. razreda koji pohađaju dodatnu nastavu povijesti. Za kraj ove školske godine predviđena je dramatizacija događaja iz hrvatskog srednjovjekovlja koji je poznat pod nazivom Protudvorski pokret. Predstava će se zvati „Igre prijestolja na hrvatski način“. U predstavi će glumiti učenici dodatne nastave povijesti iz 6. razreda.

Kako dugo ste nastavnica povijesti? Predajete li još koji predmet?

Nastavnica povijesti sam tek četiri godine. Također sam i profesorica geografije, koju također predajem u našoj školi.

Razgovarao: Gabrijel Novaković, 6. d

Koliko poznajem sebe?

Možda ti se ovo pitanje čini neobično, bezvezno ili možda zanimljivo. Pa tko sebe ne poznaje? Jesi li o tome razmišljao/la?

Često govorimo o drugima, procjenjujemo ih, komentiramo njihovo ponašanje ili izgled. Različiti smo po mnogim karakteristikama: od vanjskog izgleda i dojma koji ostavljamo, preko karaktera i osobina ličnosti, do uvjeta u kojima živimo i načina na koje se ponašamo i snalazimo u različitim situacijama.

Da bismo razumjeli druge, važno je poznavati sebe. Poznavati sebe važno je i zato da bismo iskoristili svoje dobre strane i bili uspješni u područjima za koje imamo potencijale, a time bili zadovoljni i sretni. Stoga odvoji malo vremena i probaj samo za sebe iskreno odgovoriti na sljedeća pitanja:

- U čemu sam dobar/ra? (Što radim dobro? Koje su moje dobre osobine? Na što sam ponosan/na na sebe?)

- Kako mi je u školi? (Što volim? Koje predmete? Koje situacije u školi me vesele? Koje su mi osobe drage? Što mogu naučiti od njih? Što mi se ne sviđa? Kako ja mogu djelovati na promjene onoga što mi se ne sviđa?)

- Na koji način učim? (Koji je moj stil učenja? Jesam li vizualni tip – moram vidjeti da bih zapamtio/la, važne su mi ilustracije? Jesam li slušni tip – volim učiti po sluhu, glasno govoriti dok učim? Jesam li kinestetički tip – najbolje učim kroz pokret, dodir i aktivnost? Kako organiziram svoje učenje?)

- Što radim u slobodno vrijeme? Imam li aktivnosti koje koriste mom zdravlju i napretku?

- Kako rješavam probleme? (Naljutim li se brzo i lako? Mogu li kontrolirati svoje ponašanje u ljutnji? Jesam li usmjeren/a na sebe ili tražim krivce u drugima? Pomažem li ja drugima?)

- Kako se odnosim prema drugima: vršnjacima, roditeljima, učiteljima? Jesam li tim odnosima zadovoljan/na? Što želim i kako to mogu promijeniti?

- Koji dobri događaji su mi se dogodili u zadnjih mjesec dana? Kako sam ja utjecao/la na njih?

Ono što ti je osobito važno, predstavlja ti zadovoljstvo, na što si ponosan/na ili što ti predstavlja izazov ili teškoću, podijeli s osobom/a u koje imaš povjerenja, koje će te saslušati i ako treba, pomoći. To mogu biti roditelji, članovi obitelji, učitelji, pedagog ili psiholog.

Izdvoji i dobro pogledaj sve svoje pozitivne strane i smisli na koje sve načine ih možeš pokazati i iskoristiti. Napravi plan kako na njima možeš graditi svoju budućnost.

Renata Glavica, dipl. psihologinja

Ekскурzija u Biograd

Pri kraju četvrtog razreda moj razred je zajedno s razredom s Vinice išao na izlet u Biograd na Moru. Na put smo krenuli 3. lipnja 2016. godine u 6 sati ujutro sa školskog autobusnog stajališta.

Vozeći se autobusom, prolazili smo kroz brojne tunele. Neki od njih su tunel Mala Kapela i Sveti Rok. Posjetili smo mnoga lijepa mjesta Republike Hrvatske: grad Nin, Biograd na Moru, Zadar, NP Krka i Sokolarski centar kod Šibenika. Prvi dan Putovanja posjetili smo grad Nin. To je najstariji hrvatski kraljevski grad i poznat je po poljima solana. Tamo samo vidio kip biskupa Grgura Ninskog kojeg sam uhvati za palac i zaželio želju koju vam ne smijem otkriti jer mi se neće ostvariti. Zatim smo se uputili u Biograd u hotel Adria gdje smo bili smješteni. Nakon smještanja u hotel, otišli smo se kupati u hotelski bazen. Za vrijeme večere proslavili smo Laurin rođendan te otišli u hotelski disco, a nakon njega na Gastro stol. Sljedeći dan posjetili smo Zadar i razgledali sve njegove znamenitosti te večerali u restoranu. Treći dan na putu prema kući posjetili smo NP Krka i Sokolarski centar kod Šibenika gdje smo vidjeli ptice grabljivice.

4.c i 4.r. PŠ Vinica na ekskurziji u Biogradu na Moru

Ekскурzija 4.c i 4.r. PŠ Vinica

Naša posljednja postaja prije Koprivnice bio je McDonald`s u Zagrebu gdje smo večerali. I naposljetku smo svi sretno stigli u Koprivnicu. Izlet mi se jako svidio jer mi je bilo jako lijepo.

Matija Šimek, 4. c

2.a i 2.r. PŠ Vinica na terenskoj nastavi

2.a i 2.r. PŠ Vinica posjetio gradsku knjižnicu

1.a razred u Knjižnici Fran Galović

2.b i 2.c posjetio šumariju Repaš

2.a i 2.r. PŠ Vinica na Đurđevačkim peskima

2.b i 2.c razred na potoku Zdelja

Prvi razredi posjetili Jastrebov vrh

Moj prvi razred PŠ Vinica zajedno s 1.b razredom išao je na terensku nastavu Jastrebov vrh. Krenuli smo u 8 sati u jutro. Prije polaska bila sam nestrpljiva. Prvo smo posjetili zoološki vrt. Vidjeli smo: kuniće, koke, guske, lame, konje, magarce, svinje, ponije i jelene. Mali zoološki vrt mi se sviđao. Poslije zoološkog vrta smo jeli, pa smo se igrali i išli jahati konja Tenu. Kući smo krenuli u 11 sati. Na terenskoj nastavi sam bila sretna i nije mi bilo dosadno.

Tara Galić, 1.razred PŠ Vinica

Moji prijatelji iz razreda i ja posjetili smo Jastrebov vrh. S nama je bila naša učiteljica. Najbolji dio bio mi je kad smo jahali konja i jeli trešnje. Konjić kojeg sam jahala zvao se Tena. Vidjeli smo različite životinje: kuniće, konje, jelena lopatara, ljame i svinje. Prijatelji i ja smo se spuštali niz tobogan. Bilo nam se lijepo igrati jer je bio sunčan dan. Imali smo mali piknik na dekici.

Ema Mikulčić, 1. a

Mladi geografi u Zagrebu

Mladi geografi u Zagrebu

Mladi geografi naše škole posjetili su Zagreb pod vodstvom nastavnica iz geografije, Mirnom Kovačić i Dubravkom Vajdić Kolarić. Izlet je bio organiziran za sve učenike naše škole koji su išli na natjecanje iz geografije. Putovali smo vlakom, a nakon duže i zabavne vožnje stigli smo do Zagreba te smo imali malu pauzu za odmor. Najprije smo posjetili Prirodoslovno-matematički fakultet u Zagrebu gdje su se održavali Dani otvorenih vrata te posjetili Geografski

odsjek. Priređene su različite radionice i igre, a meni je bio najzanimljiviji 3D-pijesak. Nakon toga otišli smo do Tehničkog muzeja. Prvo smo posjetili Planetarij i saznali ponešto o svemiru i zvijezdama. Kasnije nas je dočekao vodič te nam je pokazao i prezentirao izume Nikole Tesle. Zatim smo posjetili rudnik i vidjeli kako je to bilo u davnim vremenima kad su ljudi radili u rudnicima. Jedan od najzanimljivijih dijelova u Muzeju bilo je razgledavanje starih

automobila. Meni je pak najzanimljivije bilo u Planetariju. Na kraju smo otišli na ručak u Mc Donald's i imali još malo slobodnog vremena na Trgu bana Josipa Jelačića. Uz dobru zabavu i vrijeme brzo prolazi, pa smo se uskoro morali vratiti svojim kućama. Ovo mi je bio jedan od zanimljivijih i poučnih izleta te bih htjela da se i sljedeće godine organizira nešto tako slično.

Jana Nakić, 6. a

Terenska nastava u Zagrebu

Naš 4.c razred išao zajedno sa 4. r. PŠ Vinica na izlet u Zagreb. Najprije smo posjetili Zračnu luku Zagreb. Vidjeli smo puno aviona koji lete u razne krajeve. Jedan je avion upravo polijetao, pa smo vidjeli kako to izgleda. Zatim smo se vratili u autobus i odvezli do Tehničkog muzeja. Tamo se nalaze razni stari predmeti, rudnik i planetarij. U rudniku smo saznali da je bilo jako teško iskopati ugljen i da su tamo radila djeca od 12 godina, žene i rudari. U Planetariju smo vidjeli puno zvijezda, sazviježđa i nekoliko planeta. Zatim smo imali dugu šetnju do restorana u kojem smo pojeli ručak. Poslije ručka nastavili smo šetnju gradom. Vidjeli smo crkvu Svetog Marka koja ima jako lijep krov, Zgradu Hrvatskog sabora i zgradu Vlade. Uspinjačom smo se spustili u Donji grad i prošetali do autobusa koji nas je doveo do Medvedgrada. Tamo smo vidjeli zidine staroga grada i Oltar domovine. Pogledali smo kratki film o planini Medvednici i krenuli kući. Izlet je bio jako zabavan. Najljepše mi je bilo u Planetariju gdje smo izbliza vidjeli puno lijepih zvijezda.

Matija Šimek, 4. c

4.c i 4.r. PŠ Vinica u Tehničkom muzeju

Terenska nastava 4.c i 4.r. PŠ Vinica u Zagrebu

3.r. PŠ Vinica u Muzeju grada Koprivnice

2.b i 2.c razred na Bilogori

3.r. PŠ Vinica na potoku Koprivnica

2.b i 2.c razred na terenskoj nastavi

3.r. PŠ Vinica u Galeriji grada Koprivnice

3.r. PŠ Vinica u posjeti Županiji

5. r. u Muzeju grada Koprivnice

Posjet prehrambenoj industriji Podravka

Ušće Mure u Dravu - terenska nastava 2.b i 2.c razreda

Ekskurzija 4c i 4.r. PŠ Vinica u Biograd na Moru

Prehrambeni muzej Podravka - 3.r. PŠ Vinica

**Maturalno putovanje
7. a i 7. c razreda**

14/06/2016

Hrvatska radiotelevizija u Zagrebu

Središte grada Koprivnice - plan mjesta

14/06/2016

Muzej grada Koprivnice - izložba Matematika i vez

Terenska nastava 2.a i 2.r. PŠ Vinica u Molve

18/06/2016

Na jezeru Šoderica - 2.b i 2.c

18/06/2016

How important is success

How important is success? Well to most people it is really important due to the money they get from it. In my opinion success is only successful if you're doing it out of love, not for money nor fame. Most today's popular people or "successful people" as they call them, do their jobs only because of money and fame.

Mark Richard Hamill was born on 25th of September (The same day my best friend Ema was born) in Oakland California. He is best known for his voice acting (Joker in Batman: Animated series) and for portraying the famous character of Luke Skywalker in Star Wars. He also has made a comic The Black Pearl which is not Marvel, sadly. His filmography is huge. Some movies & cartoons that he voiced over are Ultimate Avengers 2, many Scooby Doo movies and episodes, Spider-Man (Hobgoblin), Fantastic Four (Maximus, Triton, Sentry 213), The Incredible Hulk (Gargoyle), Johnny Bravo (Various voices), Pinky and the Brain (Jimmy Joe Jr.), The Simpsons which you have to be a big deal to be in (Himself), The Powerpuff Girls (Cat), Avatar: The Last Airbender (Fire Lord Ozai), SpongeBob SquarePants (Moth), Avengers: Earth's Mightiest Heroes (Kliaw) and Gravity Falls which is my favourite cartoon (Shape Shifter). He also was in Saturday Night Live which is like my favourite TV show I watch on

YouTube. Once while I was watching 100 facts about Scooby Doo and relaxing, I don't know the fact number 90 popped up and they showed Mark's picture saying that he starred in Scooby Doo. I screamed in shock and almost fell off my chair. Then in a few hours while I was watching Boomerang, a kids' TV channel the same episode he was in was on. Right now he's working on Batman: The Killing Joke and Star Wars Episode VIII which he sadly keeps telling us he'll give out spoilers, but doesn't. Anyway, now he's happily married to Elizabeth Hamill nee Gardiner. They have three children Margaret, William & Daisy and four dogs Poncho, Bobbie, Lulu & Millie. I really love Mark's jokes on Instagram and Twitter. Especially the photos he shares. I don't think he's doing voice acting & acting just for money and fame. He wouldn't be doing it for so long, I think it would bore a person to do the same job for over 30 years. That's why many singers and actors that do their jobs for money and fame take such

long breaks and sometimes not even come back. Alright there are many actors who take "acting breaks" because of their families. People such as Justin Bieber or some rappers you can clearly see they're doing their jobs because of the money. You can see it by the fact they went out of control. Fame changed many people. One of the biggest examples in a popular culture are One Direction. If you listen to their songs 5 years ago you can hear how they were better than now. In my opinion fame in music has changed a lot. Most male singers (Not some good ones like Shawn Mendes or some Disney ones) are giving a bad example. They smoke, drink, do drugs, end up in jails which is a horrible example for teens out there who listen to them. On the other hand today's female singers (again not some like Disney singers) are taking their clothes off just to get more views on their songs. For examples Ariana Grande. She has totally changed if you look at her photos when she was still a part of Nickelodeon.

Projekt Fröhliches deutsch - Veseli njemački jezik

Now she's walking around the stage half naked and making songs that are just disgusting. Fame changed many people. One of the biggest examples in a popular culture are One Direction. If you listen to their songs 5 years ago you can hear how they were better than now. In my opinion fame in music has changed a lot. Most male singers (Not some good ones like Shawn Mendes or some Disney ones) are giving a bad example. They smoke, drink, do drugs, end up in jails which is a horrible example for teens out there who listen to them. On the other hand today's female singers (again not some like Disney singers) are taking their clothes off just to get more views on their songs. For examples Ariana Grande. She has totally changed if you look at her photos when she was still a part of Nickelodeon. Now she's walking around the stage half naked and making songs that are just disgusting.

You shouldn't be greedy for success and fame only because one day you want to have a lot of money. I believe if you love what you do you can be whoever you are and still be successful and famous. One of my biggest idols except Mark Hamill of course is Daisy Ridley.

Because she proved to me she loves acting and does it only because she loves it. She doesn't care if people hate her for doing what she loves. Today most singers give a horrible example to children that listen to them. Yes we all know there are children who listen to Nicky Minaj and Ariana Grande the naked divas. That's one of reasons why I kind of slipped away from the popular music and started watching movies and shows more. Instead of listening to today's rubbish I listen to older songs and soundtracks from popular movies and series such as the Hobbit, Agents of S.H.I.E.L.D., Star Wars and anything Marvel really. My message to all the youngsters out there is "Follow your dreams. Because they will lead you to success. But don't let you dream slip away because of money & fame."

Tea Lucek, 7.a

Učenike trećih razreda naše škole posjetili su učenici gimnazije "Fran Galović" iz Koprivnice u pratnji mentora prof. Nevena Kekeza te im predstavili učenje njemačkog jezika kao jednog od izbornih predmeta koji učenici mogu odabrati u 4. razredu. Gimnazijalci su kroz različite igre, pjesmu, ples, glumu motivirali učenike za učenje njemačkoga. Program je započeo temom predstavljanja: Ich bin... ; Wer bist du? Nakon toga učenici su usvojili temu Farben (boje), gdje su uz pomoć balona usvojili njemačke nazive za boje te naučili pjesmicu das Farbenlied. Također su razgovarali o temi Körperteile (dijelovi tijela), te naučili pjesmice Kopf, Schulter, Knie und Fuß i Wackel mit dem Po.

Sonja Šuster, dipl. učiteljica njemačkog jezika

Veseli njemački jezik u 3. razredu

My life as an adult

Do I even have a plan for tomorrow? For high school? For college? For a job?

I think it's still a bit early to ask those questions. I'm only fourteen years old. Still, I will have to choose my high school in a year. The future is a scary concept for many young people. The world is changing rapidly. Maybe there will be entirely different jobs in 5 years, when we finish high school. We cannot have a sure plan for the future, because we still don't know what it will look like.

But, we should probably at least try to think of something to do in the future. We can't just guess and hope for the best. Everyone has a passion. I'm a very diverse person, so choosing will be tough. I've had so many interests in the past. My childhood self wanted to be a Power Ranger, a singer (a horrible one, I must say), lawyer, veterinarian, writer and so many other things. Some of these were actual probable career choices and some were just fantasies. And what about today? Today, I haven't made up my mind yet. I would love to be a director, but I don't think that would be a secure career here in Croatia.

Being a programmer also seems like fun. So does photography. Studying maths seems great too. My biggest dream would be to become a successful „Youtuber“, but the odds are against me of this being my actual job. I'm sure that I will do something that has to do with technology or numbers, but not exactly what. I'm good at other things, like languages, but I already have many careers to decide from.

And what about a family? Having a job is great, but if you're only working for yourself, you'll be lonely. I also don't know if I actually want a traditional family. I mean, I like kids, just in small doses. A day with my little cousins seems fun, but 18 years with a child doesn't. I'm just not sure if I want kids. Probably not, or maybe, just maybe, one. But I will get married because love seems like an amazing thing. I'll try to find true love and all of that fun stuff you see in the movies. And I'm not going to be completely alone. Since I like dogs better than most humans, I'll probably have multiple dogs.

I'd love to live, with those multiple dogs, in England, but I'd also love to live near my family.

I don't like living in Koprivnica. It's a beautiful town, but it can get boring. Maybe I'll choose the middle ground and move to Zagreb.

But, the most important things are my career and dogs. That's life in two words.

Life also has an end. A morbid topic, I know, but it's real. I just want to have some kind of profound, interesting last words. And to die of old age. Because life seems worth living until the very end.

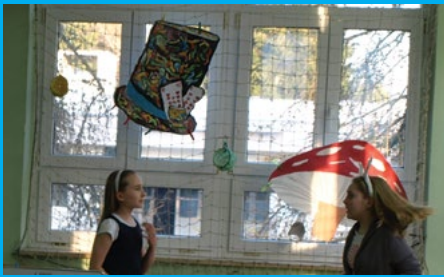
Marta Kunštić, 7.a

Učenici francuskog jezika obilježili Frankofoniju

Ana Krupski - Alisa u zemlji čudesa

Frankofonija - učenici odigrali predstavu na francuskom Alisa u zemlji čudesa

Na čajanci u zemlji čudesa

Straničnici s eko porukama na francuskom, engleskom i hrvatskom jeziku

Suradnja naše škole sa školom Marc Sangnier iz Seyssinsa u Francuskoj

Već drugu godinu učenici naše škole surađuju s učenicima iz Francuske na zajedničkoj temi održivog razvoja. Nakon prve godine upoznavanja, izmjenjivanja pisama i skype razgovora na kojem su predstavili svoju školu, grad, zemlju i rad na ekološkim temama, ove godine učenici 6. razreda nastavili su izrađivati označivače stranica s porukama o odgovornom ponašanju prema okolišu. U svom radu koristili su znanja iz prirode, engleskog i francuskog jezika. Zajedničke prijedloge za brigu o atmosferi i klimi, francuski i hrvatski učenici objedinili su na stranici: https://padlet.com/raphael_grass/ratmosphereclimat5eme. Učenici 6. b razreda sa svojom nastavnicom Ana-Marijom Bobovčan napisali su upute za odgovorno ponašanje prema okolišu.

Učenici šestih razreda engleskog i francuskog jezika te su savjete zatim preveli na oba jezika i zapisali ih na označivače stranica. Oni su namijenjeni hrvatskim i francuskim čitateljima u njihovim knjižnicama. Vjerujemo da će ih ideje naših učenika koje će pronaći među stranicama knjiga potaknuti da svakodnevno čuvaju prirodu.

Tomislava Kraljić, prof. engleskog i francuskog jezika

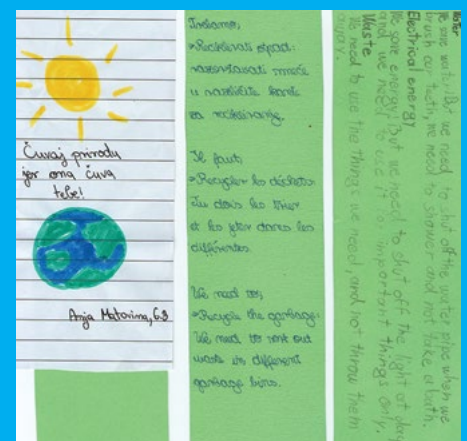
Označivači stranica na francuskom - rad učenika iz Francuske

Straničnici s eko porukama na francuskom, engleskom i hrvatskom jeziku

Straničnici s eko porukama na francuskom, engleskom i hrvatskom jeziku

Nina Flis

Intervju sam napisao iz više ciljeva, ali glavni mi je bio da kod ljudi razbijem predrasude koje imaju o folkloru. Ljudi često misle da je to nešto seljačko, staro ili manje vrijedno, ali folklor je zapravo nešto potpuno suprotno. Folklor smo zapravo svi mi. Što je folklor, najbolje nam može reći netko tko se njime bavi, pa sam tako, na probi Folklornog ansambla „Koprivnica“ (ansambla u kojem i ja plešem), razgovarao s Ninom Flis.

Što je za tebe folklor?

„Folklor je za mene sinergija plesa, pjesme, glazbe, tradicije i scenske umjetnosti koja me nadahnjuje i ispunjava. Mogu čak reći da je folklor način života.“

Kada i kako si se njime počela baviti?

„Folklorom sam se počela baviti doslovno od malih nogu. Pošto mi je mama folklorista, odrastala sam uz ples i pjesmu. Formalno sam počela plesati s pet godina i od tada nisam prestala. Može se reći da sam više od dva desetljeća ovisnik o svemu vezanom za folklor.“

Nisi jedina u obitelji koja se bavi folklorom, zar ne?

„Da, nisam u obitelji jedina. Mama je ta koja je zasigurno najveći krivac za moju današnju ovisnost o folkloru. Još kao malu bebu me vodila na probe, a ja sam iz kolica promatrala plesače. Bilo je neminovno da folklor bude dio mog života.“

Kako usklađuješ posao i probe s ansamblima?

„Sve se da uskladiti samo je važna volja i dobra organizacija. Od školskih dana sam imala puno izvanškolskih aktivnosti i nije bilo problema. Tako sam i naučila da mi je svaki dan aktivan. Proba je moja obveza koju s radošću ispunjavam jer je i moj ispušni ventil.“

Ideš li svaki put rado na probe?

„Naravno da ima dana kada bih možda radije ostala doma i odmorila, ali kada si član neke grupe, postoji i taj segment odgovornosti prema grupi. Obavezala sam se na to i onda svoju obavezu moram i izvršavati.“

Bi li se mogla baviti folklorom profesionalno?

„Postojale su želje da se bavim folklorom i profesionalno, no na kraju je odluka pala da folklor ostane u službi hobija koji će uvijek biti mjesto gdje uživam.“

Jesi li ikada došla u fazu kada si htjela odustati od folkloru?

„Nisam nikada još osjetila zasićenost folklorom. Bilo je situacija kada sam pomislila da moram malo smanjiti jer ipak puno vremena u tjednu posvetim folkloru. Tri puta tjedno imam probe u Zagrebu i jednom tjedno dolazim u Koprivnicu na probu. No, još uvijek mislim da ne bih mogla živjeti potpuno bez folkloru.“

Život folklorista pun je putovanja. Možeš li izdvojiti najdražu turneju?

„Bilo je puno prekrasnih turneja. Čak bih mogla reći da je svaka u nečemu bila posebna. Ako baš moram, izdvojit ću dvije turneje. Međunarodni festival u Sarajevu bio je festival gdje sam upoznala grupu iz Španjolske i zbog njih odlučila krenuti učiti španjolski jezik. Poslije me upravo taj španjolski odveo u Argentinu i otvorio mi vrata za tu priliku. Sarajevo je i inače grad koji jako volim i često je igrao

neku ulogu u mom životu. Druga turneja koju bih izdvojila je festival u Francuskoj. To je jedan od najbolje organiziranih festivala na kojima sam bila s bilo kojim od ansambala. Ono što taj festival razlikuje od ostalih je posebno istaknuta inicijativa da se grupe što više preko kulture upoznaju i zbliže. Važnost kulture i tendencija da njome treba nastojati razbijati barijere koje se stvaraju između naroda, je ono što je i moj stav.“

FA „Koprivnica“ na turneji u Francuskoj

Imaš li loša iskustva s turneja ili nastupa?

„Naravno da postoje bolje i lošije turneje i bolje i lošije organizirani festivali, ali ne bih mogla reći da imam loša iskustva. Imam samo turneje koje su mi draže i koje se više pamte.“

Imaš li nekoga tko ti je više od prijatelja?

„Da, imam nekog tko mi je više od prijatelja i upravo njega sam upoznala putem folkloru. Znači, u folkloru se, osim prijateljstva, stvaraju i ljubavi.“

Kako si dospjela u Argentinu?

„U Argentinu sam dospjela tako što me jedan dan nazvao mentor ansambla u kojem plešem u Zagrebu i pitao jesam li zainteresirana otići na par mjeseci i predavati Hrvatima, tj. potomcima Hrvata, hrvatski folklor. Upravo zato što su to potomci Hrvata, bilo je važno da osoba koja ide tamo govori španjolski. U jednome danu sam morala odlučiti želim li prihvatiti ponudu i naravno, prihvatila sam.“

S kojim ciljem si na HRT-u objavila blog „Građanin svijeta u narodnoj nošnji“?

„Pošto radim na HRT-u u programu Glas Hrvatske, do pisanja bloga je došlo i zbog direktive glavne urednice u svrhu programa. Glas Hrvatske je program za Hrvate izvan Republike Hrvatske te emitiramo na četiri jezika (hrvatskom, engleskom, španjolskom i njemačkom), pa je i priča o folkloru i našoj tradiciji dobra priča za sve naše iseljenike. Često sam primijetila da naši ljudi vani puno više cijene bogatstvo Hrvatske tradicijske kulture i ljepotu našeg folkloru.“

Je li ti naporan preko-oceanski život?

„Ne mogu reći da imam prekooceanski život jer sam tamo bila u dva navrata, jednom pet mjeseci, a jednom četiri. Mogu reći da je boravak u Argentini za mene bio veliko iskustvo, što po pitanju samih kulturoloških razlika, a što zbog rada s ljudima, i to ne na materinjem jeziku. Naravno, to je za mene bila i prilika usavršiti španjolski jezik koji je moja velika ljubav.“

U kojem ansamblu imaš najdužu karijeru?

„U svom plesnom stažu plesala sam u tri ansambla. Kada sam došla u Zagreb na fakultet, plesala sam tri godine u Folklornom ansamblu SKUD-a „Ivan Goran Kovačić“. Danas sam članica Folklornog ansambla „Koprivnica“ i Zagrebačkog folklornog ansambla dr. Ivana Ivančana. Najdužu karijeru imam u FA „Koprivnica“ jer sam tu i napravila svoje prve plesne korake.“

Ninin nastup sa ZFA dr. Ivana Ivančana

O GRAĐANINU SVIJETA U NARODNOJ NOŠNJI

Koji ti je folklorni ansambl najviše prirastao srcu i zašto?

„Naravno, FA „Koprivnica“ je meni najviše pri srcu jer taj ansambl smatram onim koji je od mene stvorio folklorašicu i usadio mi ljubav prema tome. Važno je naglasiti da sam u svakom ansamblu naučila puno stvari koje su me izgrađivale tako da svi ansambli zauzimaju svoje značajno mjesto.“

Imaš li tremu pred izlazak na scenu?

„Ovisi. Ako imam neku dionicu u kojoj se ne osjećam potpuno sigurna, onda zna biti prisutna i trema. Sada mi se češće događa da se pred neke važne nastupe javi trema zbog cijele grupe. Naime, kako sam u FA „Koprivnica“ i asistent voditelja onda često, plešući, više gledam kako ostatak ekipe pleše, pa ponekad poželim da i na nastupu mogu nekom došapnuti da malo popravi poziciju ili tome slično. :) To je problem dvostruke uloge.“

Nina pjeva „Falila se lepa Jana“

Koja je tvoja najdraža plesna zona?

„Hrvatski folklor sastoji se od 4 plesne zone (Alpska, Panonska, Dinarska i Jadranska zona) i moram priznati da mi je teško reći koja mi je najdraža. Recimo da su mi plesovi Panonske i Alpske zone nešto draži. Naša Podravina spada u Alpsku zonu pa naravno da mi je srcu draga, no također uživam u plesovima Slavonije, Baranje i drugih. Što se tiče pjesama, međimurske pjesme ipak drže prvo mjesto. Njihova melankolija i ljubavne priče uvijek me osvoje.“

Kako bi čitatelje motivirala da krenu baviti se folklorom?

„Prvo bih svakoga savjetovala da se interesira što je zapravo folklor jer, na žalost, mladi imaju krivu percepciju o tome. Nije to ono kad se bake i djedovi uhvate u kolo. Folklor također živi i prilagođava se interesu današnje publike. Mi negujemo našu tradiciju, ali ju na scenu donosimo koreografijom koja je umjetničko djelo. Mnogima se desi da kada pruže priliku folkloru, on im se uvuče pod kožu i uvide ljepotu te aktivnosti. Folklorom ćete upoznati puno novih ljudi, proputovati mnogim zemljama, imati prilike osjetiti zajedništvo i biti dio jedne drugačije,

mi to zovemo folklorne obitelji.“

Nastup FA „Koprivnica“ na državnoj smotri

Tko ne bi želio imati život poput Nininog? Prepun putovanja, novih prijateljstava, država... Procedura je jednostavna: učlanite se u neko kulturno umjetničko društvo ili folklorni ansambl, a ako ste u Koprivnici, pridružite se Nini, meni i ostatku Folklornog ansambla „Koprivnica“ te počnite živjeti „folkloraški“ život u našoj folklornoj obitelji.

MARKO KATINČIĆ, 8. a

Nina Flis i zastava Argentine

DRŽAVNA NATJECANJA

Državno natjecanje iz geografije

Moje ime je Dunja Međurečan, učenica sam 5. b razreda. Ove sam se godine plasirala na Državno natjecanje iz geografije koje se održalo u Krapinskim toplicama. Osvojila sam veliko DRUGO mjesto, pola boda iza prvog.

Prije pisanja testa bila sam jako nervozna, samo sam šutjela, iako se učiteljica trudila oraspoložiti me i ohrabriti. Čim sam dobila test u ruke, ta je nervoza nestala i sat vremena je brzo prošlo. Nakon odmora od pola sata slijedio je praktičan rad. Nakon što sam sve napisala, bila sam vrlo zadovoljna, ali me pomalo hvatao strah koje ću mjesto zauzeti. Nitko baš ne želi biti posljednji na popisu....

Dok smo čekali rezultate, zajedno sa svojim mentorima otišli smo na izlet, obilazak dijela Hrvatskog zagorja. Posjetili smo Donju Stubicu, razgledali Muzej seljačkih buna i slikali se ispred spomenika Matiji Gupcu. Zatim smo posjetili Mariju Bisticu. Razgledali smo crkvu, prošetali, rashladili se sladoledom, ali misli su stalno lutale prema rezultatima natjecanja...

Konačno, stižemo pred školu. Stala sam pred rang listu i ugledala svoje ime iza broja dva. "Druga sam", bile su moje prve riječi. Istovremeno sam bila sretna, ali i pomalo tužna jer sam imala samo pola boda manje od prvog mjesta. Ali, to je natjecanje.

Dunja Međurečan na državnom natjecanju iz geografije

Osim toga, bilo nas je svega 14 iz cijele države. Ovo mi je bilo predivno iskustvo i nadam se da ću uspjeti doći na državno natjecanje barem još jednom.

Dunja Međurečan, 5. b

Badminton i naša postignuća

Zovem se Patricia Mihoci. Idem u 7.b razred. Ove sam godine s ekipom OŠ "Đuro Ester" sudjelovala na državnom natjecanju iz badmintona koje se održavalo u Poreču od 24. do 26. travnja 2016. godine.

Volim sport i treniram tenis od svoje 7. godine. Dan prije polaska na državno natjecanje, igrala sam turnir iz tenisa. Bila sam cijeli dan na turniru, ali se isplatilo jer sam ga osvojila.

Bila sam presretna. Ali me zato na dan polaska u Poreč sve boljelo. Sretna sam što sam u badmintonskoj ekipi naše škole i što smo se plasirale na državno natjecanje osvojivši 1. mjesto na školskom natjecanju, županijskom i kasnije na regionalnom u Čakovcu. Saznavši da smo se plasirale na državno natjecanje, bile smo sretna i jako uzbuđene. Jedva sam čekala dan kada ćemo krenuti na državno natjecanje jer je to za mene bilo jedno novo iskustvo u timskom sportu. Kada smo krenule na put u Poreč, veselile smo se svakom trenutku koji ćemo provesti tamo. Htjela sam zapamtiti svaki trenutak. Bilo nam je jako lijepo. Nadam se da ćemo se sljedeće godine također plasirati i postići što bolji rezultat i na što ljepši način predstaviti svoju školu, grad i županiju.

Patricia Mihoci, 7. b

Patricia Mihoci, Petra Podhraški, Anja Matovina i Nika Matovina na državnom natjecanju u badmintonu

Ja sam Anja Matovina, a Nika je moja sestra. Badminton smo počele trenirati od prilike prije godinu dana. Prvo je počela trenirati Nika te su me ona i mama nagovorile da probam doći bar na jedan trening. Pristala sam i saznala da mi je tamo stvarno super. Uz igru i zabavu učimo nešto novo. Na početku nismo znale servirati lopticu, no uz malo vježbe i truda uspjele smo. Svaka ima oko 6 medalja. Nedavno smo išle na turnir u Dubrovnik. Bilo je super. Spremamo se i za turnir u Velikoj Gorici, u Čakovcu i Novskoj. Također smo sudjelovale na školskom, županijskom, regionalnom i državnom natjecanju. Na svim natjecanjima bilo je puno napetosti i treme, no ipak smo pobijedile u pravo vrijeme. Državno natjecanje održalo se u Poreču. Osvojile smo 5. mjesto. Bile smo zadovoljne osvojenim mjestom jer smo svjesne da smo 5. u državi, a to je stvarno super. Badminton je stvarno super sport i nadamo se da ćemo ga nastaviti još dugo trenirati.

Nika i Anja Matovina

Dana 24. travnja 2016. u prijepodnevnim satima krenuli smo u Poreč na državno natjecanje u badmintonu. Bila sam vrlo uzbuđena jer nikada prije nisam bila na takvom natjecanju. Vozili smo se dugo jer smo usput stajali u drugim gradovima po učenike koji se natječu u drugim sportovima.

Cijelo državno natjecanje bilo je organizirano kao sportski kamp. Nakon večere, umorni i iscrpljeni odmorili smo u hotelu. Sljedeće jutro probudili smo se rano, doručkovali te krenuli u Umag gdje se održavalo natjecanje. Jedva smo čekale da počne iako smo bile malo nervozne. Sve smo se potrudile u igri i osvojile 5. mjesto. Bile smo zadovoljne što smo došle do državne razine i bile 5. u cijeloj državi, a sljedeće godine ćemo se još više potruditi i dati sve od sebe da budemo još bolje.

Petra Podhraški, 7. c

Ema Pintar - 1. mj. na 14. Svjetskom dječjem haiku natječaju JAL Foundation

Državno natjecanje iz tehničke kulture

Ovogodišnje državno natjecanje mladih tehničara Republike Hrvatske održano je u Primoštenu od 30.03.2016 do 1.04.2016.

58. natjecanje mladih tehničara organiziraju Ministarstvo znanosti, obrazovanja i sporta, Agencija za odgoj obrazovanje i Hrvatska zajednica tehničke kulture. Natjecanje omogućuje afirmaciju darovitih učenika te pridonose razvoju tehničkih kompetencija (znanje, vještine, samostalnost i odgovornost) i kreativnosti učenika, odabiru tehničkih zanimanja, te popularizaciji tehničke kulture među učenicima i mentorima.

Učenici se natječu u 12 područja. Natjecanje se sastoji iz tri dijela : pisane provjere znanja, izrade praktičnog rada i predstavljanju tehničke tvorevine.

Domagoj Rupe, učenik 8.c razreda natjecao se iz područja elektronike. To je veoma zahtjevno područje koje iziskuje mnogo znanja i vještina. Natjecalo se 24 učenika, a Domagoj je osvojio 15 mjesto.

Biti 15 u državi iz tako zahtjevnog područja nije lako. Iskrene čestitke učeniku.

Domagoj Rupe, 8.c na državnom natjecanju iz tehničke kulture u Primoštenu

Mentorica : Tijana Martić, prof.

Marta Kunštić - 1.mj. na 5. Susretu hrvatskog dječjeg duhovnog stvaralaštva Stjepan Kranjčić

Tara Kučina, Mihaela Šestan, Lea Miloš i Filip Verčević - Državna Smotra projekata građanskog odgoja

Lukrecija Slobodanac - 1.mj. na V.likovnom natječaju Sprehodi pod morjem i 2. mj. na natječaj za likovne, literarne i foto radove

ŽUPANIJSKA NATJECANJA

*Angela Brgles Jukić - 3.mj.
Sigurno u prometu*

*Anja Matovina, Nika Matovina,
Petra Podhraški, Patricija
Mihoci - 1. mj. u badmintonu*

*Dinko Blažek - 2.mj. u Klokanu
bez granica-L*

*Dinko Majerus - 2.mj. u
Klokanu bez granica-E*

*Dunja Međurečan - 1. mjesto
iz geografije*

*Dorian Tarle - 2.mj. iz
geografije*

*Dinko Majerus, Lea Danček
i Katarina Sučević - 3. mj. na
Čitanju do zvijezda*

*Dino Vutuc - 3.mj. u Klokanu
bez granica-E*

*Domagoj Rupe - 2.mj. na
natjecanju Mladih tehničara*

*Ivan Lalić - 2.mj. na natjecanju
Mladih tehničara*

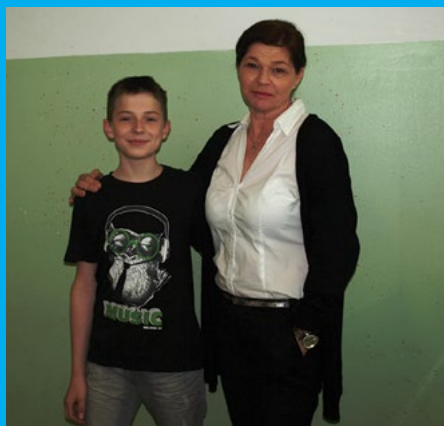
*Lara Podhraški - 3. mjesto iz
geografije*

*Leonarda Sermek - 1.mjesto, a
Marko Podhraški i Karla Laloš
- 3.mj. iz povijesti*

Dora Pavlović - 1.mj. Europa u školi

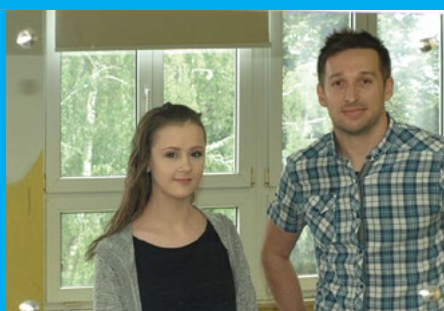
Fran Katinčić - 3. mj. na natjecanju Mladih tehničara

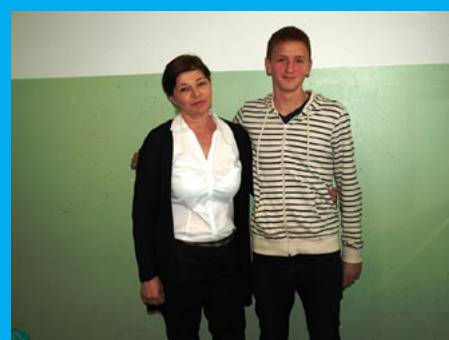
Jelena Triplat - 3.mj. iz biologije

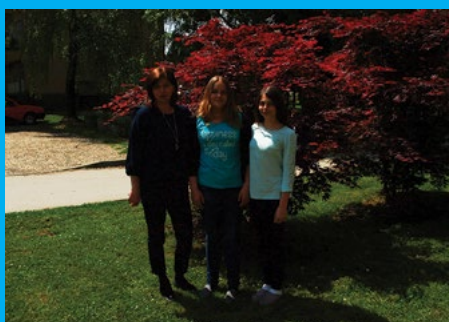
Dorian Tarle - 1. mj, a Angela Brgles-Jukić i Ivan Lalić - 3. mj. na Klokanu bez granica, razina E

Ena Maria Maruševac - 2.mj. iz matematike

Florijan Mikor - 3.mj. na natjecanju Mladih tehničara

Helena Sivonjić - 2.mj. i Petra Ježek - 3.mj. na natjecanju Mladih tehničara

Loris Lončarić - 1.mj. u Klokanu bez granica-C

Luka Jerčinović - 2.mj. u Klokanu bez granica-L

Marta Kunštić - 1.mjesto iz hrvatskog jezika

Lana Vutuc - 1.mj. Europa u školi

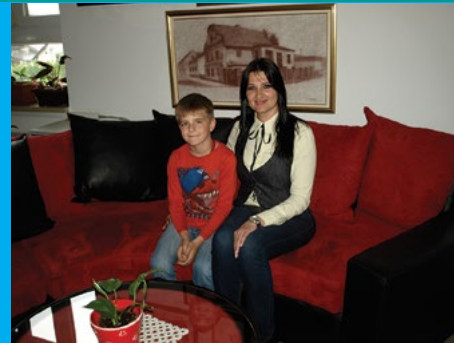
Petar Grubić - 2.mj. iz geografije

Luka Kuzmić- 1.mj. u Klokanu bez granica-L

Marta Kunštić - 2. mj. iz matematike

Martin Majerus - 3.mj. u Klokanu bez granica-L

Mia Sever - 2.mj. na natjecanju Mladih tehničara

Mislav Hadun i Teufel Zora - 3.mj. u Klokanu bez granica-P

Nuša Stojanović, Petra Ježek i Ana Krupski - 1.mj. u stolnome tenisu

Sarah Babić i Dejana Šturbek - 1.mj. Europa u školi

Stela Grandža - 1.mj., Jana Marić - 2.mj. u Klokanu bez granica-P

Tea Geci - 3.mj. iz biologije

Otkrili smo atletičarku Lauru Sabolec

U samo godinu i pol osvojila šesnaest medalja

Opiši sebe u tri rečenice.

Zovem se Laura, imama deset godina i polazim 4. razred. Najmlađa sam od četvero braće. Jako volim sport, glazbu, putovanja i upoznavanje novih prijatelja.

Kako dugo se baviš atletikom i kojom atletskom disciplinom?

Atletikom se bavim godinu i pol. Treniram u Atletskom klubu Koprivnica. Bavim se trčanjem na duže staze (od 400 i više m), bacanjem vortexa i skokom u dalj.

Na kojem si natjecanju osvojila svoju prvu medalju?

Svoju prvu medalju osvojila sam samo nakon dva mjeseca treniranja, a bilo je to u Varaždinu na 2. kolu Hrvatskog atletskog saveza za limače.

Koliko si medalja dosada osvojila?

Osvojila sam 16 medalja.

Koja su ti najdraža postignuća i priznanja?

Najdraža postignuća su mi osvojena prva mjesta u Varaždinu, Osijeku i Jasenovcu, a posebno me veseli što sam se

skokom u dalj plasirala na Hanžekovićeve turnir gdje će se okupiti najbolji svjetski atletičari. **Voljela bih da mi se ostvari...** ...ulazak u Hrvatsku atletsku reprezentaciju te da budem među najboljim hrvatskim atletičarima. Tko zna, možda ću jednog dana predstavljati Hrvatsku na Olimpijskim igrama.

Dan Škole „Đuro Ester“⁶⁶

U svečanom i veselom tonu 27. svibnja proslavili smo Dan naše Škole.

Sportski dio dana započeo je na školskom igralištu trčanjem štafete učenika nižih razreda. Učenici viših razreda odigrali su nogometnu i odbojkašku utakmicu sa svojim učiteljima i učiteljicama.

Nogometna ekipa osmaša i učitelja

Nogometna utakmica osmaša i učitelja

Sportski Dan škole u PŠ Vinica

Povodom dana Škole održan je i Dan otvorenih učionica. Učenici su po vlastitom izboru sudjelovali u zanimljivim matematičkim, jezičnim, likovnim, glazbenim radionicama kao i radionicama iz kemije i geografije koje su održali naši učitelji. Naradionicama su nas posjetili i brojni gosti; Vesna Pelesk, Anita Šestak Krog, Mihaela Juranić, dipl. ing naftnog rudarstva Sonja Buti, djelatnica Policije Mirela Škvorc, bivši ravnatelj Muzeja grada Koprivnice Marijan Špoljar, pedagoški savjetnik iz veleposlanstva Francuske Alexis Messmer, učenica, učiteljica, knjižničarka i ravnateljica iz OŠ Olge Meglič iz Slovenije. Gosti iz Vodne agencije i UZOR-a posjetili su PŠ Vinica.

Budući da zajednički provodimo projekt Čitanje ne poznaje granice/Branje ne pozna meja, učenici iz Ptuja sudjelovali su na radionici u školskoj knjižnici. Predstavili su svoje aktivnosti koje su u okviru projekta provodili tijekom protekle školske godine, a potom izrađivali straničnike zajedno s našim učenicima 5. d razreda. Mali turistički vodiči naše škole povelu su ih na kratak obilazak Koprivnice.

*Čitanje ne poznaje granice -
Branje ne pozna meja*

Debata

H2O

Igre na francuskom

DAN ŠKOLE

Izrada animacija na računalu

Pjevačko natjecanje Zvezdice

Razgledavanje Koprivnice sa Slovencima

Kviz Znanjem do uspjeha

Plesom do zdravlja

Šah i matematičke igre

Međukulturni jezični kviz

Popularna imena u školi

Vodni agent Vinica

Moderno slikarstvo

Predstavljanje srednjih škola za 8.razrede

Zanimljiva kemija

Opipljiva geografija

Prometna kultura

Tradicionalnom nagradom nagrađeni su učenici 8-ih razreda koji su tijekom svog osmogodišnjeg školovanja bili uzornog vladanja te postigli odličan uspjeh: Sabina Pintarić, Jelena Triplat, Marko Katinčić, Toni Krupski, Lea Danček, Erza Stajku, Lara Podhraški, Tea Kotur, Toma Premec, Maja Babić, Domagoj Rupe, Lorena Cahunek, Hana Knežević, Ena Maria Maruševac, Lukrecija Slobodanac i Filip Verčević.

Posebno priznanje primili su i učenici 1.a razreda za Naj dječje djelo te učenici 5. b i 6. a razreda koji su se istaknuli u Aktivnosti svi za+jedno.

Krajem priredbe oprostili smo se i od naših djelatnika učitelja Vjekoslava Nemeca te spremačica Barbare Vitanović i Đurđice Strnad koji odlaze u zasluženu mirovinu. Neobično iznenađenje za kraj bio je i nastup samih učitelja koji su se opustili uz pjesmu Don't worry, be happy. Himna škole „Đuro Ester“ orila se glasnije no ikad. Humornom tonu programa pridonijeli su i njegovi voditelji Marko Katinčić i Albert Rušak pod rukovodstvom glavnih koordinadora Martine Treščec Godek i Sanje Antolić.

Nikolina Sabolić,
knjižničarka

DAN ŠKOLE

Vrhunac proslave Dana škole bila je svečana priredba u dvorani Domoljub koja je protekla u izuzetno vedrom i veselom ozračju. Na priredbi su nastupili učenici dramsko-literarnih grupa, ritmička grupa, školski zbor, folklor, učenici dodatne nastave povijesti te učenice iz prijateljske škole Olge Meglič iz Ptuja koje su otpjevale dvije pjesme. Svojim nastupima, pjesmama, igrokazima i plesom učenici su pokazali zajedništvo i povezanost za što su zaslužni i njihovi mentori koji su ih dobro pripremili. Posebnost priredbe bila je točka Cup song koju su učenici izveli plastičnim čašama, dok su u pojedinim točkama zajedno s učenicima nastupili i sami učitelji, što je izazvalo posebno veselje gledatelja i publike. Tijekom programa prikazan je film filmske skupine „Oko“ te prezentacija rada škole i prezentacija uspjeha učenika na natjecanjima i natječajima.

Vrhunac proslave Dana škole bila je svečana priredba u dvorani Domoljub koja je protekla u izuzetno vedrom i veselom ozračju. Na priredbi su nastupili učenici dramsko-literarnih grupa, ritmička grupa, školski zbor, folklor, učenici dodatne nastave povijesti te učenice iz prijateljske škole Olge

Meglič iz Ptuja koje su otpjevale dvije pjesme.

Svojim nastupima, pjesmama, igrokazima i plesom učenici su pokazali zajedništvo i povezanost za što su zaslužni i njihovi mentori koji su ih dobro pripremili. Posebnost priredbe bila je točka Cup song koju su učenici izveli plastičnim čašama, dok su u pojedinim točkama zajedno s učenicima nastupili i sami učitelji, što je izazvalo posebno veselje gledatelja i publike. Tijekom programa prikazan je film filmske skupine „Oko“ te prezentacija rada škole i prezentacija uspjeha učenika na natjecanjima i

Buđenje šume_Dino Jakopanec

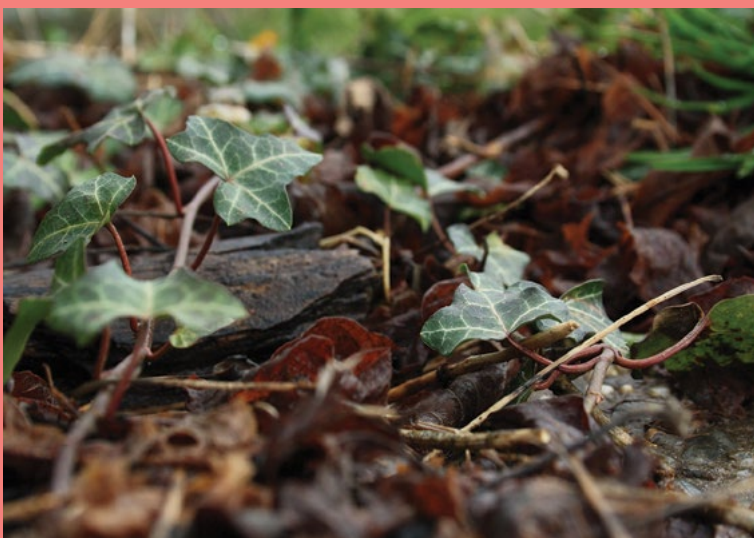
Visibaba nije slaba_Lana Brkić

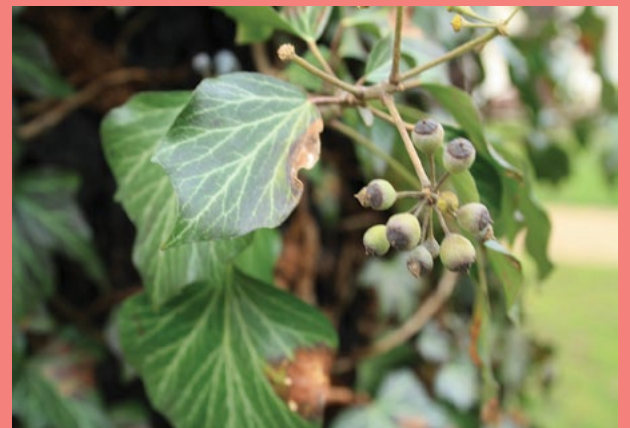
*Cvijet treba Sunce da postane cvijet_
Florijan Mikor*

*Priroda se voli okružiti tajnama_Florijan
Mikor*

Proletno buđenje_Florija Mikor

*Može li se riječima opisati miris
proljeća..._Florijan Mikor*